

ELLEN G. WHITE ESTATE

KOLPORTØR EVANGELISTEN

A close-up photograph of a hand holding three books. The hand is positioned vertically, with the thumb and index finger visible. The books are held between the fingers, with their spines facing the viewer. The background is a soft, out-of-focus green, suggesting foliage. The lighting is natural, highlighting the texture of the hand and the edges of the books.

ELLEN G. WHITE

**KOLPORTØR
EVANGELISTEN**

Ellen G. White

**Copyright © 2020
Ellen G. White Estate, Inc.**

Information about this Book

Overview

This eBook is provided by the [Ellen G. White Estate](#). It is included in the larger free [Online Books](#) collection on the Ellen G. White Estate Web site.

About the Author

Ellen G. White (1827-1915) is considered the most widely translated American author, her works having been published in more than 160 languages. She wrote more than 100,000 pages on a wide variety of spiritual and practical topics. Guided by the Holy Spirit, she exalted Jesus and pointed to the Scriptures as the basis of one's faith.

Further Links

[A Brief Biography of Ellen G. White](#)
[About the Ellen G. White Estate](#)

End User License Agreement

The viewing, printing or downloading of this book grants you only a limited, nonexclusive and nontransferable license for use solely by you for your own personal use. This license does not permit republication, distribution, assignment, sublicense, sale, preparation of derivative works, or other use. Any unauthorized use of this book terminates the license granted hereby. (See [EGW Writings End User License Agreement](#).)

Further Information

For more information about the author, publishers, or how you can support this service, please contact the Ellen G. White Estate at

mail@whiteestate.org. We are thankful for your interest and feedback and wish you God's blessing as you read.

Indhold

Information about this Book	i
Kapitel 1—Arbejdets betydning.	9
Forordnet af Gud.	9
Bøgerne tages frem.	9
At bede sammen.	10
Engles vejledning.	10
En Guds gerning.	10
Hundrede i stedet for een.	11
Sjæles omvendelse.	11
Vægtene og sendebud.	11
Samarbejde med prædikanten.	11
Kapitel 2—Kolportørens kvalifikationer.	13
Hvorfor arbejdet mislykkes.	13
Tal de ord, Gud giver jer.	13
Til elever på skolen.	14
Rigtige principper.	14
Engles medvirken.	15
Englene giver fremgang.	15
En dybere erfaring.	16
Forsikring om fremgang.	16
Kapitel 3—Kolportøren er en evangelisk arbejder.	17
Anledning til tjeneste.	18
Ikke optage andet arbejde.	18
Kolportørens alsidige gerning.	19
Enkle behandlinger.	19
Tal om Kristi kærlighed.	20
Bibellæsninger.	20
Undgå stridsspørgsmål.	20
Rede til forsvar.	21
Åndens vejledning.	21
Betydningsfulde bøger, der skal sælges.	21
Kapitel 4—Genoplivelse af arbejdet.	22
Lysbærere.	22
Kolportører skal uddannes og oplæres.	22

Erfarne og uerfarne.	23
Undervisning er påkrævet.	23
Ingen højere gerning.	24
Ansvarlige for arbejde, vi kunne have gjort.	24
Et kald til at genoptage arbejdet.	25
Kapitel 5—Vore skrifers indflydelse.	27
I andre lande.	27
Søgen under bøn og tårer.	27
De virker for andre.	28
Kapitel 6—Et opråb om kolportører.	29
Kolportør-kampagner.	29
Jægere og fiskere.	30
På veje og stier.	30
Kolportage en sjælevindende gerning.	31
Overbevisningens magt.	31
Eet med Kristus og Faderen.	32
Kapitel 7—Et opråb om rekrutter.	33
Sælg bøger, som bringer lys.	33
Til forretningsmænd og prædikanter.	33
Ånden skaber alvor.	34
Glæde og frimodighed.	35
Kristus vil lære dem at tale.	35
Engle bereder vejen.	35
Fuld overgivelse til Gud.	36
Hjælp de umådeholdende.	36
Herren kalder på mange.	36
Mænd og kvinder.	37
Kapitel 8—Krav i kolportørgerningen.	38
Grundig forberedelse.	38
Ikke øve bedrag.	38
Et rent liv.	39
Leg ikke med synd!	39
Undgå dårlige kammerater!	40
Abonnement på blade.	41
Sparsommelighed og selvfornægtelse.	42
Bibelgranskere.	43
Anvend ikke præmier.	43
Arbejd for at udbrede lys.	44

Ærlighed og retskaffenhed.	44
Forsigtighed i valg af arbejdere.	45
Ingen grænse for udvikling.	45
Ingen lokkende tilbud.	46
Nødvendigheden af energi og begejstring.	46
Opelsk aktive dyder.	47
Skødesløshed i arbejdet er farlig.	47
En ædel, opløftende gerning.	47
Omhu i valget af kolportører.	48
Pålidelige som kompasnålen.	48
Endog fjender vil vise respekt.	49
Kapitel 9—Kolportøren og bibelarbejde.	50
Dvæl ikke ved lærdomspunkter.	50
Guddommelig vejledning behøves.	51
Mindre diskussion. Mere af Kristus.	51
Nævn Jesu navn med kærlig ærbødighed.	51
Tal om Kristi kærlighed.	52
Når de ser Kristus.	52
Den største grund til frygt.	52
Sjælen ført i sikkerhed hos Jesus.	53
Drag menneskene til Genløseren.	53
Vær trofaste disciple.	53
Midler til budskabets hurtige udbredelse.	53
Kapitel 10—Finanser.	55
Dørene lukkes og låses.	55
Kolportører forventer økonomisk hjælp.	56
Ikke pådrage sig gæld.	56
Kapitel 11—Sandhedens kraft til at overbevise og omvende sjæle.	57
Kristus syndens eneste virkelige besejrer.	57
Synderes omvendelse.	57
Syndere bliver arbejdere.	58
Skrevet for kolportører.	58
Den strengeste retskaffenhed.	58
En dybere erfaring.	59
Verden vil blive forandret.	59
Kapitel 12—Forenede bestræbelser.	60
Sundhedsbøger skal sælges.	60

Lige vigtige.	60
Ingen ligegyldighed.	61
En banebrydende kile.	61
Skal ikke træde i stedet for budskabet.	61
Kapitel 13—Vovet og ophidsende.	63
Kapitel 14—Priserne på vor litteratur.	65
Kapitel 15—Vore bøger skal sælges og læses.	67
Hundreder af mænd behøves.	67
Ikke fra det overfladiske element.	67
Et meget vigtigt arbejde.	68
Ikke enhver egner sig.	68
Påklædning og optræden.	68
Omsætning forøger efterspørgsel.	69
Tal om bøgernes betydning.	69
Kapitel 16—Småstykker.	70
Valg af kolportører.	70
En forberedelse til prædikegerningen.	70
Genvordigheder.	71
En dyrebar erfaring.	71
Rapportering.	72
Efterlev sundhedsreformen.	72
Talens gave.	73
Kendskab til bogen.	73
Traktater og brochurer.	73
Flid.	73
Evnerne kan fordobles.	74
Væsen og optræden.	74
Lærvillighed.	74
Arbejdet virker højnende.	74
To og to sammen.	75
Det rigtige arbejde.	75
Undervisning må gives.	75
Det sjette kapitel hos Esajas.	75
Mennesker med ydmyge hjerter.	76
Tal tydeligt.	76
En uundværlig egenskab.	76
Kolportører, kom i hu!	76
Fortæl det med enkle ord.	77

Ydmyg bøn.	77
Sjælen opløftet i bøn.	77
Kolportagen en forberedelse til prædikegerningen.	77
Bøn i familier.	78
Lokket af økonomiske udsigter.	78
Et verdsligt karakterpræg.	78
Ikke alle med een bog.	78
Forkerte principper.	79
Blade, traktater og brochurer.	79
Vær hjælpsom.	80
Et åndens virkemiddel.	80
Vor gerning.	80
Hvem Gud kan bruge.	81
Engles ledsagelse.	81
Ved bøn og sang.	81
Fra by til by.	82
Udbred vor litteratur.	82
Ondskabens magter samler kræfter.	82
Så længe prøvetiden vedvarer.	82
Bøger og tidsskrifter.	83
Bøger om bibelske emner.	83
Forkyndelse ved bøger og tidsskrifter.	83
Skrifter alle vegne.	84
En fare.	84
Tal om Frelserens kærlighed.	85
Unge volontører.	85
Stadig tillid til Gud.	85

Kapitel 1—Arbejdets betydning.

Når kolportørgerningen bliver ledet og udført på rette måde, er den et missionsarbejde af højeste rang, en god og hensigtsmæssig metode til at bringe folket de betydningsfulde sandheder for denne tid. Prædikegerningens betydning er ikke til at tage fejl af; men mange, der hungrer efter livets brød, har ikke lejlighed til at høre ordet fremholdt af Guds beskikkede prædikanter. Derfor er det af væsentlig betydning, at vore skrifter får en stor udbredelse. På denne måde vil budskabet nå derhen, hvor den levende forkynner ikke kan komme, og mange vil blive gjort opmærksom på de vigtige begivenheder, der vil finde sted ved afslutningen af denne verdens historie.

Forordnet af Gud.

Gud har forordnet kolportørarbejdet som et middel til at bringe menneskene det lys, vore bøger indeholder, og man bør understrege for kolportørerne, hvor vigtigt det er så hurtigt som muligt at skaffe verden de bøger, der er nødvendige for dens åndelige undervisning og oplysning. Dette er netop den gerning, Herren ønsker, at hans folk skal udføre i denne tid. Alle, der helliger sig til Gud for at arbejde som kolportører, hjælper til med at give det sidste advarselsbudskab til verden. Vi kan ikke værdsætte denne gerning for højt, for uden kolportørens bestræbelser ville mange aldrig få advarselen at høre.

[6]

Bøgerne tages frem.

Det er sandt, at nogle af dem, der køber bøgerne, vil lægge dem på hylden eller anbringe dem på bordet i dagligstuen og sjældent se på dem. Gud har dog omsorg for sin sandhed, og den tid vil komme, da disse bøger bliver fundet frem og læst. Sygdom eller ulykke kan ramme hjemmet, og ved hjælp af den sandhed, bøgerne indeholder, sender Gud bekymrede hjerter fred og håb og hvile. Hans kærlighed

åbenbares for dem, og de forstår, hvor dyrebar deres synders forladelse er. Således virker Herren sammen med sine selvopofrende arbejdere.

At bede sammen.

[7] Der findes mange, som på grund af fordom aldrig vil få kundskab om sandheden, medmindre den bringes dem i deres hjem. Kolportøren vil måske finde disse sjæle og kunne yde dem åndelig hjælp. Det arbejde at gå fra hus til hus er en gerning, som han kan udføre med bedre held, end andre kan. Han kan lære mennesker at kende og forstå deres virkelige behov; han kan bede med dem, og han kan vise dem hen til Guds Lam, som bærer verdens synd. Således vil vejen åbnes, så at det særskilte budskab for denne tid kan finde adgang til deres hjerter.

Engles vejledning.

Et stort ansvar hviler på kolportøren. Når han går til sin gerning, bør han være forberedt på at kunne forklare skriften. Hvis han på sin vandring fra sted til sted sætter sin lid til Herren, vil engle fra Gud omgive ham og give ham at kunne tale ord, der vil bringe lys og håb og frimodighed til mange sjæle.

En Guds gerning.

Kolportøren bør komme i hu, at han har rig anledning til at så ved alle vande. Når han sælger de bøger, der bringer kundskab om sandheden, så lad ham huske, at han udfører Guds gerning, og at hvert talent skal bruges til Guds navns ære. Gud vil være med enhver, som søger at forstå sandheden for at kunne fremholde den klart for andre. Gud har talt tydeligt og klart. „Ånden og bruden siger: „Kom!“ Og den, som hører, siger: „Kom!“ Äb. 22, 17. Vi må ikke tøve med at undervise dem, der behøver det, for at de måtte komme til kundskab om sandheden, som den er i Jesus.

Hundrede i stedet for een.

[8]

De tabte får fra Guds fold findes overalt, og det arbejde, der skulle udføres for dem, bliver forsømt. På grundlag af det lys, jeg har fået, ved jeg, at hvor der er een kolportør på virkefeltet, burde der være eet hundrede. Kolportører bør opmuntres til at optage dette arbejde, ikke for at kolportere med rent underholdende litteratur, men for at skaffe verden de bøger, der indeholder sandheder af væsentlig betydning for denne tid.

Sjæles omvendelse.

Lad kolportører gå ud og huske på, at de, der adlyder budene og lærer andre at adlyde dem, vil blive belønnet ved at se sjæle omvende sig, og een virkelig omvendt sjæl vil lede andre til Kristus. Således vil arbejdet skride frem til nye felter.

Vægttere og sendebud.

Tiden er kommet, da et stort arbejde bør udføres af kolportørerne. Verden sover, og som vægttere skal de lade advarselsens klokke lyde for at vække de sovende op til forståelse af den fare, de befinder sig i. Kirkesamfundene kender ikke deres besøgstid. Ofte kan de bedst lære sandheden at kende ved kolportørens bestræbelser. De, der går ud i Herrens navn, er hans sendebud, som bringer de skarere, der befinder sig i mørke og vildfarelse, det glade budskab om frelse ved Kristus, når de adlyder Guds lov.

[9]

Samarbejde med prædikanten.

Jeg er blevet undervist om, at endog hvor folket hører budskabet gennem den levende forkynder, bør kolportøren fortsætte sin gerning i samarbejde med prædikanten; for selv om prædikanten med troskab fremholder budskabet, er folk ikke i stand til at huske alt. Det trykte ord er derfor af væsentlig betydning, ikke blot for at gøre betydningen af sandheden for denne tid klar for dem, men for at rodfæste og grundfæste dem i sandheden og befæste dem imod forførende vildfarelse. Blade og bøger er de redskaber, Gud benytter til stadig at bringe budskabet for denne tid til menneskene.

Ved at oplyse og befæste sjæle i sandheden vil skrifter gøre en langt større gerning end den, der kan udrettes ved ordets forkyndelse alene. De tavse budbærere, som ved kolportørens arbejde anbringes i hjemmene, vil i enhver henseende styrke den evangeliske forkyndelse; for Helligånden vil gøre indtryk på menneskers sind, når de læser bøgerne, ligesom den gør indtryk på deres sind, der lytter til ordets prædiken. Den samme tjeneste, som engle udfører gennem prædikantens gerning, ledsager de bøger, der indeholder sandheden. — „Testimonies“, VI, side 313-316.

[10] Ligesom Gud velsigner prædikanten og evangelisten i deres alvorlige bestræbelser for at bringe sandheden til folket, således vil han velsigne den trofaste kolportør. — „Testimonies“, VI, side 340.

Den ydmyge, virksomme arbejder, som i lydighed følger Guds kald, kan være sikker på guddommelig bistand. Følelsen af et så stort og helligt ansvar virker i sig selv opløftende på karakteren. Det sætter de højeste åndelige evner i virksomhed, og deres stadige anvendelse styrker og renser hjerte og sind. Indflydelsen deraf på ens eget liv såvel som på andres lader sig ikke beregne.

Ligegyldige tilskuere vil måske ikke påskønne dit arbejde eller indse dets betydning. De mener måske, at det er en beskæftigelse, der betyder tab, et liv i utaknemmeligt arbejde og selvopofrelse. Men Jesu tjener ser det i lyset, der skinner fra korset. Hans opofrelser synes små i sammenligning med den velsignede Mesters, og han glæder sig over at følge i hans fodspor. Hans fremgang i arbejdet bringer ham den reneste glæde og er den rigeste belønning for et liv i tålmodigt slid. — Samme.

Kapitel 2—Kolportørens kvalifikationer.

[11]

Eftersom kolportage med vor litteratur er et missionsarbejde, bør den ledes på missionsbasis. De, der vælges til kolportører, bør være mænd og kvinder, som føler trang til at yde tjeneste, og hvis formål ikke er fortjeneste, men at bringe sandhedens lys til andre. Al vor tjeneste skal udføres til Guds ære, for de, der er i mørke, må se lyset. Egoistiske principper, lyst til vinding, anseelse eller en stilling bør ikke engang nævnes iblandt os.

Hvorfor arbejdet mislykkes.

Kolportører behøver daglig at omvende sig til Gud, for at deres ord og handlinger må kunne være en duft af liv til liv, så de kan øve en frelsende indflydelse. Grunden til, at mange ikke har haft held med sig i kolportørarbejdet, er, at de ikke var sande kristne; de kendte ikke omvendelsens ånd. De havde en teori med hensyn til, hvorledes arbejdet skulle udføres, men de følte ikke deres afhængighed af Gud.

Tal de ord, Gud giver jer.

Kolportører, husk, at i de bøger, I handler med, frembyder I ikke det bæger, som indeholder Babylons vin, vildfarelsens lærdomme, der uddeles til jordens konger, men det bæger, som er fyldt med genløsningens kostelige sandheder. Vil I selv drikke deraf? Jeres sind kan blive taget til fange under Kristi vilje, og han kan sætte sit eget præg på jer. Ved beskuelse vil I blive forvandlet fra herlighed til herlighed, fra karakter til karakter. Gud ønsker, at I skal træde frem til fronten og tale de ord, han vil give jer. Han ønsker, I skal vise, at I sætter menneskene højt, mennesker, der blev købt med Frelserens dyrebare blod. Når I falder på klippen og såres, vil I erfare Kristi kraft, og andre vil erkende sandhedens magt over jeres hjerter.

[12]

Til elever på skolen.

Til dem, der går i skole for at lære, hvordan de kan gøre Guds gerning mere fuldkomment, ønsker jeg at sige: Husk, at det kun er ved en daglig hengivelse til Gud, I kan blive sjælevindere. Mange har ikke kunnet gå i skole, fordi de var for fattige til at betale skolepenge. Men når de blev Guds sønner og døtre, tog de fat på arbejdet, hvor de var, og virkede for deres omgivelser. Skønt de var blottede for den kundskab, man erhverver i skolen, helligede de sig til Gud, og Gud virkede gennem dem. Ligesom disciplene, der blev kaldet fra deres garn for at følge Kristus, modtog de dyrebare lærdomme af [13] Frelseren. De forenede sig med den Store Lærer, og den kundskab, de hentede fra skriften, gjorde dem skikkede til at tale til andre om Kristus. Således blev de i sandhed vise, fordi de ikke var for vise i deres egne tanker til at modtage undervisning fra det høje. Helligåndens fornyende kraft gav dem praktisk, frelsende energi.

Hvor der er tale om at lede sjæle til Kristus, er den lærdeste mands viden kun dårskab, hvis han ikke har lært i Kristi skole. Gud kan kun virke gennem dem, der vil modtage indbydelsen: „Kom hid til mig, alle I, som er trætte og tyngede af byrder, så skal jeg give jer hvile. Tag mit åg på jer og lær af mig; thi jeg er sagtmodig og ydmyg af hjertet; så skal I finde hvile for jeres sjæle. Thi mit åg er gavnligt, og min byrde er let.“ Matt. 11, 28-30.

Rigtige principper.

Hos mange af vore kolportører har der været en afvigelse fra rigtige principper. Som følge af et ønske om at høste timelig fordel er deres sind blevet vendt bort fra arbejdets virkelige ånd og hensigt. Lad ingen tro, at selvhævdelse gør et godt indtryk på andre; på den måde får man aldrig de bedste eller varigste resultater. Vor opgave er at lede tankerne ind på de alvorlige sandheder for denne tid. Kun [14] når vore hjerter er gennemtrængt af ånden i de sandheder, som indeholdes i den bog, vi sælger, og når vi i ydmyghed henleder folkets opmærksomhed på disse sandheder, vil vi have virkelig fremgang i vore anstrengelser; for kun da vil Helligånden, som overbeviser os om synd, om retfærdighed og om dom, være til stede for at gøre indtryk på hjerter.

De, der går med vore bøger, bør være gudhengivne arbejdere, som Helligånden kan bruge som sine redskaber. Kristus er vor fylde, og vi skal fremholde sandheden i beskeden enfoldighed, så vi lader den give sin egen duft af liv til liv.

Ydmyg, brændende bøn vil udrette mere til gavn for udbredelsen af vore bøger end alt kostbart udstyr i verden. Hvis arbejderne vil fæste deres opmærksomhed ved det, som er sandt og levende og virkeligt, og hvis de vil bede om, tro på og fortrøste sig til den Hellige Ånd, vil hans styrke blive udgydt over dem i kraftfulde, himmelske strømme, og da vil menneskehjerter modtage rigtige og varige indtryk. Derfor bed og arbejd, arbejd og bed, så vil Herren virke sammen med jer.

Engles medvirken.

Hver eneste kolportør er til enhver tid helt afhængig af englernes medvirken; for han har en vigtig gerning at gøre, en gerning, som han ikke kan gøre i sin egen styrke. De, som er født på ny, som er villige til at lade sig lede af Helligånden og i Kristi ånd gør, hvad de formår at gøre, og som vil arbejde, som om de kunne se den himmelske verden overvåge dem, vil blive ledsaget og undervist af hellige engle, der vil gå foran dem til folkets boliger og berede vejen for dem. En sådan hjælp overgår langt alle de fordele, som kostbart udstyr menes at kunne bringe. [15]

Englene giver fremgang.

Når menneskene får en levende forestilling om de tider, vi lever i, vil de arbejde som i himmelens påsyn. Kolportøren vil gå med de bøger, der bringer sjælen lys og styrke. Han vil opsuge ånden i disse bøger og lægge hele sin sjæl i arbejdet med at bringe dem til sine medmennesker. Hans styrke, hans frimodighed og hans fremgang vil være afhængig af, hvor fuldstændig den sandhed, der fremholdes i bøgerne, er indflettet i hans egen erfaring og udviklet i hans karakter. Når hans eget liv er således tildannet, kan han gå ud og bringe andre den hellige sandhed, han repræsenterer. Gennemtrængt af Guds ånd vil han få en dyb, rig erfaring, og himmelske engle vil give ham fremgang i arbejdet.

En dybere erfaring.

[16] Til vore kolportører, til alle, Gud har betroet talenter, for at de må kunne samarbejde med ham, ønsker jeg at sige: Bed, o bed om en dybere erfaring! Gå ud med hjerter, som er mildnet og besejret under granskningen af de dyrebare sandheder, Gud har givet os for denne tid! Drik dybt af frelsens vand, for at det i jeres hjerter må være som en levende kilde, der udvælder til vederkvægelse for sjæle, som er i færd med at omkomme. Da vil Gud give visdom, der sætter jer i stand til at meddele på den rette måde. Han vil gøre jer til kanaler, hvorigennem hans velsignelser flyder. Han vil hjælpe jer til at åbenbare hans egenskaber ved at meddele andre den visdom og forstand, som han har meddelt jer.

Jeg beder Herren om, at I må forstå dette emne i dets længde og bredde og dybde, og at I må føle jeres ansvar med hensyn til at repræsentere Kristi karakter ved tålmodighed, ved frimodighed og ved trofast retskaffenhed. „Og Guds fred, som overgår al forstand, skal bevare eders hjerter og eders tanker i Kristus Jesus.“ Fil. 4, 7. — „Testimonies“, VI, side 317-320.

Forsikring om fremgang.

Et stort og godt arbejde kan udrettes ved evangelisk kolportage. Herren har udrustet menneskene med takt og evner. De, der bruger disse betroede talenter til hans ære og omsætter de bibelske principper i praktisk handling vil han give fremgang. Vi skal arbejde og bede, idet vi sætter al vor lid til ham, som aldrig svigter. — „Testimonies“, VI, side 340.

Kapitel 3—Kolportøren er en evangelisk arbejder. [17]

Den forstandige, gudfrygtige, sandhedskærlige kolportør bør respekteres, for han beklæder en lignende stilling som en evangeliets forkynder. Mange af vore unge prædikanter og de, der bereder sig til prædikegerningen, ville, om de var virkelig omvendte, udrette meget godt ved at arbejde på kolportørfeltet. Og ved at træffe sammen med mennesker og vise dem vore skrifter ville de få en erfaring, som de ikke kan opnå blot ved at prædike. Når de gik fra hus til hus, kunne de samtale med folk og sprede Kristi livs vellugt. Ved således at søge at bringe velsignelsen til andre ville de selv blive velsignet. De ville opnå en erfaring i tro, deres kendskab til Skriften ville i høj grad forøges, og de ville stadig lære, hvorledes de kunne vinde sjæle for Kristus.

Alle vore prædikanter burde vænne sig til at medbringe bøger, som de kunne afhænde, hvor som helst de færdes.. Overalt, hvor en prædikant kommer, kan han efterlade en bog hos den familie, han bor hos, enten ved at sælge eller forære dem en. Meget sådant arbejde blev udført i budskabets første tid. Prædikanter virkede [18] som kolportører, og de midler, som de erhvervede ved salg af disse bøger, anvendte de til sagens fremme på steder, hvor der trængtes til hjælp. Disse arbejdere kan tale med indsigt og erfaring om denne arbejdsmetode.

Lad ingen tænke, at det er nedsættende for en prædikant at beskæftige sig med kolportage som et middel til at bringe sandheden ud til folket. Ved at udføre denne gerning arbejder han på samme måde som apostelen Paulus, der siger: „I ved selv, hvordan min færd iblandt jer var hele tiden lige fra den første dag, jeg kom her til provinsen Asien: hvordan jeg har tjent Herren i al ydmyghed og under tårer og prøvelser, som jødernes efterstræbelser har voldt mig. I ved, hvordan jeg ikke har undladt at forkynde jer og at lære både offentligt og i hjemmene alt, hvad der kunne være jer til gavn; både for jøder og grækere har vidnet om omvendelsen til Gud og troen på vor Herre Jesus“ Ap. g. 20, 18-21. Den veltalende Paulus, for hvem

Gud åbenbarede sig på en så underfuld måde, gik fra hjem til hjem i al åndens ydmyghed og under mange tårer og prøvelser.

Anledning til tjeneste.

[19] Alle, som ønsker en anledning til at udføre virkeligt missionsarbejde, og som uden forbehold overgiver sig til Gud, vil i kolportørgerningen finde anledning til at tale om mange ting vedrørende det tilkommende evige liv. Den erfaring, de således vinder, vil være af den største værdi for dem, der bereder sig til prædikegerningen. Det er Guds hellige Ånds ledsagelse, der bereder arbejdere, både mænd og kvinder, til at blive hyrder for Guds hjord. Når de fastholder den tanke, at Kristus er deres ledsager, vil de føle en hellig ærefrygt, en helliget glæde midt under alle deres tunge erfaringer og prøvelser. Mens de arbejder, vil de lære at bede. De vil oplæres i tålmodighed, godhed, venlighed og hjælpsomhed. De vil udvise sand kristelig høflighed, idet de erindrer, at Kristus, deres ledsager, ikke kan bifalde hårde, uvenlige ord eller følelser. Deres ord vil være rene. Talens gave vil blive betragtet som et kosteligt talent, der er overdraget dem som et lån til udførelse af en høj og hellig gerning. Den menneskelige medarbejder vil lære, hvorledes han skal være en fremstilling af den guddommelige ledsager, der er hos ham. For det usynlige, hellige væsen vil han udvise agtelse og ærbødighed, fordi han bærer hans åg og bliver undervist om hans hellige, rene veje. De, som har tro til den guddommelige ledsager, vil udvikles. De vil blive udrustet med kraft til at iklæde sandhedens budskab en helliget skønhed.

[20]

Ikke optage andet arbejde.

Nogle egner sig til en kolportørs gerning og kan udrette mere ved dette arbejde end ved at prædike. Dersom Kristi Ånd bor i deres hjerter, vil de finde anledning til at fremholde hans ord for andre og lede tankerne hen til de særskilte sandheder for denne tid. Mænd, som er skikkede dertil, optager dette arbejde; men en eller anden uforstandig prædikant smigrer dem med, at deres evner burde anvendes i prædikegerningen i stedet for i kolportørarbejdet. Således påvirkes de til at skaffe sig bevilling til at prædike, og ofte ledes de,

der kunne være blevet uddannet til netop dette gode missionsarbejde at besøge hjemmene, tale med familierne og bede sammen med dem, bort fra deres gerning, som de særlig egnede sig til, for at blive dårlige prædikanter, og det felt, hvor så meget arbejde er påkrævet, og hvor så meget godt kunne udrettes, bliver forsømt.

Kolportørens alsidige gerning.

Ordets forkyndelse er det middel, ved hvilket Herren har bestemt, at hans advarende budskab skal lyde til verden. I Skriften fremstilles den trofaste lærer som en hyrde for Guds hjord. Han skal respekteres og hans arbejde påskønnes. Det sande lægemissionsarbejde er fast knyttet til prædikegerningen, og kolportørarbejdet skal være en del af bade sundheds-, missionsog prædikegerningen. Til dem, [21] der beskæftiger sig med dette arbejde, ønsker jeg at sige: Når du besøger folk, så fortæl dem, at du er en evangelisk arbejder, og at du elsker Herren. Tag ikke ind på et hotel, men søg logis i et privat hjem og stift bekendtskab med familien. Kristus såede sandhedens sæd overalt, hvor han var, og som hans efterfølger kan du vidne for Mesteren og udføre en højst dyrebar gerning ved arnen. Ved således at komme i nær berøring med dine medmennesker vil du ofte træffe nogle, som er syge og modløse. Hvis du holder dig nær til Kristus og bærer hans åg, vil du hos ham daglig lære, hvordan du kan bringe fredens og trøstens budskab til de sørgende og skuffede, de bedrøvede og dybt nedbøjede. Du kan henvise de modløse til Guds ord og lægge de syge frem for Herren i bøn. Tal til Kristus i dine bønner, som du ville tale til en betroet, højt elsket ven. Bevar en stilfærdig, værdig og venlig optræden som et Guds barn. Dette vil blive påskønnet.

Enkle behandlinger.

Kolportører burde være i stand til at give undervisning angående syges behandling. De burde kende de enkle metoder for hygiejniske behandlinger. Derved vil de kunne virke som lægemissionærer og hjælpe lidende både legemligt og sjæleligt. Et sådant arbejde bør nu udføres i alle dele af verden. Så ville skarer af mennesker kunne få [22] velsignelse ved Guds tjeneres bønner og undervisning.

Tal om Kristi kærlighed.

Vi trænger til at indse kolportørgerningens betydning som eet af de store midler til at finde dem, som er i fare, og føre dem til Kristus. Man bør aldrig forbyde kolportører at tale om Kristi kærlighed, at fortælle om deres erfaringer i Mesterens tjeneste. De bør have frihed til at tale eller bede med dem, der vækkes. Den enkle beretning om Kristi kærlighed til menneskene vil åbne døre for dem endog i ikketroendes hjem.

Bibellæsninger.

Når kolportøren besøger folk i deres hjem, vil han ofte have anledning til at læse for dem fra Bibelen eller fra bøger, der fremholder sandheden. Når han træffer mennesker, som søger efter sandhed, kan han holde bibellæsninger med dem. Disse bibellæsninger er netop, hvad folk behøver. I sin tjeneste vil Gud bruge dem, der viser en dyb interesse for fortabte sjæle. Gennem dem vil han skænke lys til andre, som er rede til at tage imod undervisning.

Undgå stridsspørgsmål.

[23] En kolportør kan være nidkær, men ikke med forstand. Som følge af mangel på kundskaber og på grund af stærk tilbøjelighed til at optræde som prædikanter og teologer, har det undertiden været nødvendigt at bede kolportører om at holde sig inden for visse grænser. Når Herrens røst kalder: „Hvem skal jeg sende, hvem vil gå bud for os?“ påvirker Helligånden hjerter til at svare: „Her er jeg, send mig!“ Es. 6, 8. Men husk, at det glødende kul fra alteret først må berøre jeres læber. Da vil de ord, I taler, være kloge og hellige ord. Da vil I få visdom til at vide, hvad I skal sige, og hvad I skal lade være usagt. I vil ikke prøve på at give det udseende af, at I er teologer. I vil være forsigtige for ikke at opvække en stridslysten ånd eller fremkalde fordom ved at bringe omstridte lærdomspunkter på bane. I vil finde nok at tale om, som ikke vil vække modstand, men som vil oplade hjertet for at ønske en dybere kundskab om Guds ord.

Rede til forsvar.

Herren ønsker, at I skal være sjælevindere. Selv om I ikke skal påtvinge folk lærdomspunkter, bør I dog „altid være rede til at forsvare jer over for enhver, der kræver regnskab af jer for det håb, som er i jer, dog med sagtomdighed og frygt“. 1 Pet. 3, 15. Hvorfor frygt? Frygt for, at jeres ord skulle smage af selvgodhed, at der skulle blive sagt ubetænksomme ord, at ord og opførsel ikke skulle være efter Kristi lignelse. Vær fast forenet med Kristus og fremhold sandheden, som den er i ham. [24]

Åndens vejledning.

Beretningen om forsoningen kan ikke undgå at røre hjerter. Når I lærer Kristi sagtomdighed og ydmyghed, vil I vide, hvad I skal sige til folk; for Helligånden vil fortælle jer, hvilke ord I skal tale. De, der indser nødvendigheden af at holde hjertet under Helligåndens kontrol, vil kunne så den sæd, der spirer til evigt liv. Dette er den evangeliske kolportørs gerning. — „Testimonies“, VI side 321-325.

Betydningsfulde bøger, der skal sælges.

Det lys, jeg fik, gik ud på, at „Betragtninger over Daniels Bog og Åbenbaringen“, „Den store Strid“ samt „Patriarker og Profeter“ ville slå igennem. De indeholder netop det budskab, menneskene behøver, og det særskilte lys, Gud har givet sit folk. Guds engle ville berede vejen for disse bøger i menneskenes hjerter. — „Special Instruction Regarding Royalties“, side 7.

Jeg er blevet undervist om, at de vigtige bøger, som indeholder det lys, Gud har givet angående Satans frafald i himmelen, bør få en stor udbredelse netop nu, for gennem dem vil sandheden trænge ind i mange sind. „Patriarker og Profeter“, „Daniel og Åbenbaringen“ og „Den store Strid“ behøves nu som aldrig før. De bør udbredes [25] viden om, fordi de sandheder, som de indeholder, vil åbne mange blinde øjne ... Mange af vort folk har været blinde for betydningen af netop de bøger, der var mest nødvendige. Havde man dengang vist takt og dygtighed i salget af disse bøger, ville bevægelsen for en søndagslov ikke have været, hvad den er i dag. — „Review and Herald“, 16. februar 1905.

[26]

Kapitel 4—Genoplivelse af arbejdet.

Kolportørgerningens betydning står altid for mig. Der har i den senere tid ikke været lagt den energi i dette arbejde, som de kolportører gjorde, der engang gjorde det til deres specialitet. Kolportører er blevet kaldet bort fra deres evangeliske virksomhed for at optage andet arbejde. Dette er ikke, som det burde være. Mange af vore kolportører kan, hvis de i sandhed er omvendte og gudhengivne, udrette mere i denne arbejdsgren end i nogen anden for at bringe sandheden for denne tid ud til menneskene.

Lysbærere.

[27] Guds ord viser, at enden er nær. Verden skal advares, og vi skal som aldrig før være Kristi medarbejdere. Den opgave at advare er blevet overladt til os. Vi skal være lysbærere i verden og bringe andre det lys, vi modtager fra den store Lysbærer. Alle menneskers ord og gerninger skal prøves. Lad os ikke nu sakke bagud. Hvad der skal gøres for at advare verden, må gøres ufortøvet. Lad ikke kolportørvirksomheden sygne hen. Lad de bøger, der indeholder lyset vedrørende den nærværende sandhed, blive bragt ud til så mange som muligt.

Kolportører skal uddannes og oplæres.

Formændene i vore konferenser og andre i ansvarsfulde stillinger har en pligt at varetage i denne sag, for at de forskellige grene af vor virksomhed bliver skænket lige stor opmærksomhed. Kolportører bør uddannes og oplæres til at udføre dette arbejde, der kræves for at kunne sælge de bøger om den nærværende sandhed, som verden behøver. Der er brug for mænd med en dyb kristelig erfaring, mænd med et ligevægtigt sind, stærke, godt uddannede mænd, til at optage denne gerning. Til at tage fat på kolportørarbejdet ønsker Herren mænd, som er duelige til at oplære andre, og som kan vække unge mænd og kvinder til at fatte interesse for denne sag og få dem til at

tage fat på arbejdet med bøger og udføre det med held. Nogle har det talent og den uddannelse og erfaring, der ville dygtiggøre dem til at oplære de unge i kolportørvirksomheden på en sådan måde, at der kunne udrettes langt mere, end der nu bliver gjort.

Erfarne og uerfarne.

De, der har opnået en erfaring i dette arbejde, har en særlig pligt at udføre med at undervise andre. Uddan, uddan, uddan unge mænd og kvinder til at sælge de bøger, som Herren ved sin Hellige Ånd har bevæget sine tjenere til at skrive. Gud ønsker, at vi med troskab uddanner dem, der antager sandheden, så at der må være en hensigt med deres tro og de må kunne arbejde forstandigt på Herrens måde. Lad de uerfarne komme i forbindelse med erfarne arbejdere, så de må kunne lære, hvordan man skal arbejde. Lad dem alvorligt søge Gud. Sådanne kan gøre en god gerning i kolportagen, hvis de vil adlyde disse ord: „Giv agt på dig selv og på undervisningen.“ 1 Tim. 4, 16. De, som i deres liv viser, at de i sandhed er omvendte, og som optager kolportørgerningen, vil få at se, at den er den bedste forberedelse til andre grene af missionsarbejdet.

[28]

Hvis de, der kender sandheden, ville efterleve den, ville der blive fundet metoder til at nå menneskene, hvor de er. Det var Guds forsyn, der i den kristne menigheds første tid spredte de hellige og sendte dem bort fra Jerusalem ud til mange dele af verden. Kristi disciple forblev ikke i Jerusalem eller i de nærliggende byer, men de drog ud uden for deres eget lands grænser til de stærkt befærdede steder, hvor de søgte efter de fortabte for at kunne lede dem til Gud. I dag ønsker Gud at se sit værk udført på mange steder. Vi må ikke begrænse vort arbejde til nogle få egne.

Undervisning er påkrævet.

[29]

Vi må ikke gøre vore brødre modløse og svække deres hænder, således at det arbejde, Gud ønsker at udføre gennem dem, ikke bliver gjort. Lad ikke for megen tid blive anvendt til at udruste mænd til at gøre missionsarbejde. Undervisning er nødvendig, men lad alle huske, at Kristus er den store lærer og kilden til al sand visdom. Lad unge og gamle hellige sig til Gud, tage fat på arbejdet, gå fremad

og virke i ydmyghed under Helligåndens ledelse. Lad dem, der har været i skole, drage ud på feltet og gøre en praktisk anvendelse af de kundskaber, de har tilegnet sig. Dersom kolportører vil gøre dette og gøre brug af den duelighed, Gud har givet dem, medens de søger råd hos ham og forener bogsalget med personligt arbejde for mennesker, vil deres evner vokse ved øvelse, og de vil få mange praktiske erfaringer, som det ikke var muligt for dem at få i skolen. Den uddannelse, man tilegner sig på denne praktiske måde, kan med rette kaldes den højere uddannelse.

Ingen højere gerning.

[30] Der gives ingen højere gerning end evangelisk kolportørarbejde; for den indbefatter udførelsen af de højeste moralske pligter. De, der beskæftiger sig med denne gerning, trænger altid til at være under Guds Ånds ledelse. Der må ingen selvophøjelse være. Hvad har nogen af os, som vi ikke modtog fra Kristus? Vi må elske som brødre og åbenbare vor kærlighed ved at hjælpe hinanden. Vi må være medlidende og høflige. Vi må slutte os sammen og handle i samdrægtighed. Kun de, der efterlever Kristi bøn og gennemfører den i det praktiske liv, vil bestå i den prøve, der skal komme over hele verden. De, som ophøjer selvet, stiller sig under Satans magt og bereder sig til at antage hans forførelser. Herrens ord til sit folk er, at vi skal løfte banneret højere og højere. Dersom vi lyder hans stemme, vil han samarbejde med os, og vore bestræbelser vil krones med held. I vort arbejde vil vi få rige velsignelser fra det høje og samle os skatte ved Guds trone.

Om vi blot vidste, hvad vi har i vente, ville vi ikke være så nølende i Herrens gerning.

Ansvarlige for arbejde, vi kunne have gjort.

Vi lever i rystelsens tid, den tid, da alt, som kan rystes, vil blive rystet. Herren vil ikke undskylde dem, der kender sandheden, hvis de ikke i ord og gerning adlyder hans befalinger. Hvis vi ikke gør nogen bestræbelse for at vinde sjæle til Kristus, vil vi blive holdt ansvarlige for det arbejde, vi kunne have gjort, men ikke gjorde på grund af vor åndelige træghed. De, der tilhører Herrens rige, må

arbejde alvorligt for sjæles frelse. De må gøre deres del for at binde vidnesbyrdet til og forsegle loven hos disciplene. [Es. 8, 16.]

Et kald til at genoptage arbejdet.

[31]

Herren har til hensigt, at det lys, han har givet om Skriften, skal skinne med klare, lysende stråler, og det er vore kolportørers pligt at gøre en kraftig og forenet anstrengelse for, at Guds hensigt kan blive fuldbyrdet. Et stort og betydningsfuldt arbejde ligger foran os. Sjælefjenden forstår dette, og han bruger ethvert middel, som han råder over, for at overtale kolportøren til at gå over til et andet arbejde. Dette forhold bør ændres. Gud kalder kolportørerne tilbage til deres arbejde. Han kalder på frivillige, som vil sætte alle deres kræfter og al deres oplysning ind i virksomheden og hjælpe til, hvor som helst der er anledning. Mesteren opfordrer enhver til at udføre den del, der er ham betroet i overensstemmelse med hans evner. Hvem vil efterkomme kaldet? Hvem vil gå ud og i Kristi visdom og nåde og kærlighed arbejde for dem, som er nær ved, og for dem, som er langt borte? Hvem vil opofre magelighed og fornøjelser for at drage ud til steder, hvor vildfarelse, overtro og mørke råder, arbejde alvorligt og ihærdigt, tale sandheden i enfoldighed og bede i tro og udføre arbejde fra hjem til hjem? Hvem vil i denne tid gå uden for lejren, gennemtrængte af Helligåndens kraft, bære forsmædelser for Kristi skyld, oplade Skriften for folk og kalde dem til omvendelse?

I enhver tidsalder har Gud sine arbejdere. Tidens krav besvares derved, at den rette mand fremstår. Nå derfor den guddommelige stemme råber: „Hvem skal jeg sende, hvem vil gå bud for os?“ vil svaret komme: „Her er jeg, send mig!“ Es. 6, 8. Lad alle, der udfører et virkningsfuldt arbejde på kolportørfeltet, føle i deres hjerter, at de udretter Herrens gerning ved at virke for sjæle, som ikke kender sandheden for denne tid. De lader advarselsens toner lyde på gader og stræder for at berede et folk for herrens store dag, som så snart vil komme til vor verden. Vi har ingen tid at spilde. Vi må opmuntre til dette arbejde. Hvem vil nu gå ud med vore skrifter? Herren gør hver mand og kvinde, som vil samarbejde med guddomskraften, skikket til gerningen. Alt, hvad der kræves af talent, frimodighed, udholdenhed, tro og taktfuldhed, vil komme til den, der tager rustningen på. Et stort arbejde skal udføres i verden, og menneskelige redska-

[32]

ber vil visselig imødekomme kravet. Verden må høre advarselen. Når kaldet kommer: „Hvem skal jeg sende, og hvem vil gå bud for os? send så svaret tilbage, klart og tydeligt: „Her er jeg, send mig!“ — „Testimonies“, VI, side 329-333.

[33] Virk, som Paulus virkede. Hvor som helst han var: foran den skulende farisæer eller den romerske øvrighed, den rige eller den fattige, den lærde eller den vankundige, krøblingen i Lystra eller de dømte syndere i det makedoniske fangehul, ophøjede han Kristus som den, der hader synd og elsker synderen, den, der bar vore synder for at kunne meddele os sin retfærdighed. — „Manual“, side 34.

Kapitel 5—Vore skrifers indflydelse.

[34]

Det er blevet vist mig, at vore skrifter bør trykkes i forskellige sprog og sendes til hvert civiliseret land, hvad det end måtte koste. Hvilken værdi har penge i denne tid i sammenligning med sjæles værdi? ...

Det er blevet vist mig, at pressen er en magt til godt eller ondt. Dette middel kan trænge ind og påvirke offentlighedens sind, således som intet andet middel formår. En presse behersket af mænd, som har helliget sig til Gud, kan i sandhed blive en kraft til det gode ved at bringe menneskene kundskab om sandheden ...

I andre lande.

Det er blevet vist mig, at vore skrifter allerede har indvirket på nogles sind i andre lande ved at nedbryde fordommens og overtroens mure. Jeg så mænd og kvinder, som med spændt interesse studerede blade og nogle få sider traktater, der handlede om den nærværende sandhed. De læste disse beviser, som for dem var så nye og så underfulde, og slog op i deres bibles med ny og dyb interesse, når sandhedsemner, der havde været dunkle for dem, blev klarlagt, særlig lyset om sabbaten ifølge det fjerde bud. Mens de ransagede skrifterne for at se, om disse ting forholdt sig således, skinnede et nyt lys ind i deres forstand, for engle svævede over dem for at indprente dem de sandheder, som de havde læst i skrifterne.

[35]

Søgen under bøn og tårer.

Jeg så dem holde blade og traktater i den ene hånd og Bibelen i den anden, medens deres kinder var vædede af tårer; jeg så dem bøje sig for Gud i alvorlig, ydmyg bøn om at blive ledet til hele sandheden — netop hvad han havde gjort for dem, inden de påkaldte ham. Og da sandheden fik indpas i deres hjerter og de så sandhedens harmoniske kæde, blev Bibelen en ny bog for dem; de trykkede den

ind til deres hjerter med taknemmelig glæde, medens deres ansigter strålede af lykke og hellig fryd.

De virker for andre.

Disse var ikke tilfredse med blot selv at glæde sig ved lyset, og de begyndte at virke for andre. Nogle gjorde store opofrelser for sandhedens skyld og for at hjælpe de brødre, som var i mørke. Således beredes vejen for den store gerning at udbrede traktater og blade på andre sprog. — „Life Sketches og Ellen G. White“ („Træk af Ellen G. Whites Liv“), side 214, 215.

Kapitel 6—Et opråb om kolportører. *)

[36]

Sanitarium, Californien, 15. maj 1903.

Kolportørarbejdet bør ikke længere forsømmes. Det er mange gange blevet vist mig, at der burde være en mere almindelig udbredt interesse for vor kolportørvirksomhed. Udbredelsen af vor litteratur er et meget vigtigt middel til at bringe mænd og kvinder det lys, Gud har betroet sin menighed, for at den skulle give det til verden. De bøger, vore kolportører sælger, åbner mange menneskers sind for Kristi uransagelige rigdom.

Kolportør-kampagner.

I Herrens tjeneste er der mange slags arbejde, der skal udføres. I templets tjeneste var der brændehuggere såvel som præster af forskellig rang, og disse bar forskellige grader af ansvar. Vore menighedsmedlemmer må gøre sig rede og blive lys, fordi deres lys er kommet, og Herrens herlighed er oprundet over dem. Lad dem, der kender sandheden, vågne op af søvne og gøre enhver anstrengelse for at nå mennesker, hvor de er. Vi må ikke længere forsømme Herrens værk og stille det i anden række af hensyn til timelige interesser. Vi har ingen tid til at være ørkesløse eller mismodige. Evangeliet skal forkyndes for hele verden. Skrifter, som indeholder den nærværende sandheds lys, skal gå ud til alle steder. Der skal organiseres kolportør-kampagner for salg af vor litteratur, for at verden kan blive oplyst om, hvad vi netop nu går i møde.

[37]

Hvorfor er vi ikke mere årvågne? Hver eneste arbejder bør have en forståelse af sin særskilte gerning og få styrke til at optage den på ny. Tydelig tilkendegivelse af Guds grænseløse herlighed vil bringe flere dyrekøbte sjæle til korsets fod. Enhver åbenbarelse af Frelserens kærlighed vil afgøre en eller anden sjæls evige skæbne; for alle tings ende er nær. De mennesker, som er af verden, haster af sted mod deres ødelæggelse. Deres planer og deres forbundsfæller

*)Udgivet som et meget udbredt småskrifter.

er mange. Nye anslag vil stadig blive gjort for at gøre Guds råd til intet. Menneskene opdynger skatte af guld og sølv, som vil blive fortæret af ilden i de sidste dage.

Jægere og fiskere.

[38] Der behøves kolportør-evangelister, der som jægere og fiskere går ud for at fange sjæle. Kolportørarbejdet bør nu optages med alvor og bestemthed. Den kolportør, som har et sagtmødt og ydmygt hjerte, kan udrette meget godt. Kolportører, der går ud to og to sammen, kan nå en klasse mennesker, som man ikke kan nå ved vore møder. De bærer sandhedens budskab fra hjem til hjem. Således kommer de i nær berøring med mennesker og finder mange anledninger til at tale om Frelseren. Lad dem synge og bede med dem, der fatter interesse for den sandhed, de har at give. Lad dem tale Kristi ord til familier. De kan vente fremgang, for dem tilhører forjættelsen: „Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende“. Kolportører, der drager ud i Mesterens ånd, ledsages af himmelske væsener.

Jeg beder dem, der bærer ansvar i Guds sag, om ikke at lade noget foretagende af kommerciel natur trænge ind mellem dem og det sjælefrelsende arbejde. Lad ingen forretningsforetagender få lov til at lægge beslag på tid og talenter hos arbejdere, der burde være optaget med at berede et folk for Herrens komme. Sandheden skal gå ud som et lys, der brænder. Tiden er kort; fjenden vil gøre enhver anstrengelse for at gøre ting af underordnet betydning store i vor bevidsthed og få os til at lægge ringe vægt på netop det værk, som det er mest nødvendigt at udføre.

På veje og stier.

[39] Alt her i verden skal snart forgå. Dette indser ikke de, der mangler guddommelig oplysning og ikke har fulgt med i Guds værk. Gudhengivne mænd og kvinder må gå ud for at forkynde advarselen på veje og stier. Jeg anbefaler mine brødre og søstre ikke at befatte sig med arbejde, der vil hindre dem i at forkynde Kristi evangelium. I er Guds talsmænd. I skal i kærlighed tale sandheden til fortabte sjæle. Gå ud på vejene og ved gærderne og nød dem til at gå ind, så mit hus kan blive fuldt,“ siger Kristus (Luk. 14, 23). Giver ikke

disse ord et klart omrids af kolportørens gerning? Med Kristus i sit hjerte skal han gå ud på livets veje og stier med indbydelse til bryllupsnadveren. Bemidlede og indflydelsesrige mænd vil komme, hvis de bliver indbudt. Nogle vil afslå indbydelsen, men Gud ske lov ikke alle.

Gud give, at der var tusinder af andre blandt vort folk, som havde forståelsen af tiden, vi lever i, og af det arbejde, der skal gøres ude på feltet og fra hjem til hjem! Der er mange, mange, som ikke kender sandheden. De trænger til at høre kaldet om at komme til Jesus. De bedrøvede skal opmuntres, de svage styrkes, de sørgende trøstes. Evangeliet skal prædikes for de fattige.

Mesteren kender sine arbejdere og våger over dem, i hvilken som helst del af hans vingård de end virker. Han opfordrer sin menighed til at vågne op til erkendelse af stillingen. Han opfordrer arbejdere i vore institutioner til at vågne op og udøve en indflydelse til fremme af hans rige. Lad dem sende arbejdere ud på feltet og derefter sørge for, at disse arbejderes interesse ikke taber sig af mangel på sympati og anledning til udvikling. [40]

Kolportage en sjælevindende gerning.

Mine brødre og søstre, husk på, at I engang skal stå frem for al jordens Herre for at gøre regnskab for de gerninger, der er gjort her i livet. Da vil jeres arbejde vise sig netop sådan, som det i virkeligheden er. Vingården er stor, og Herren kalder på arbejdere. Lad ikke noget afholde jer fra sjælevindende virksomhed. Kolportørgerningen er et i højeste grad frugtbringende arbejde til sjæles frelse. Vil I ikke forsøge det?

Overbevisningens magt.

De, der befinder sig i vildfarelsens mørke, er købt med Kristi blod. De er hans lidelses frugt, og der må virkes for dem. Lad vore kolportører forstå, at det er for Kristi riges fremme, de arbejder. Han vil undervise dem, når de går ud i den gerning, Gud har givet dem at gøre for at advare verden om en nær forestående dom. Ledsaget af overbevisningens magt, af bønnens kraft og af Guds kærligheds kraft vil og kan evangelistens gerning ikke blive uden frugt. Tænk

[41] på den interesse, Faderen og Sønnen har i denne gerning. Ligesom Faderen elsker Sønnen, således elsker Sønnen dem, der er hans, dem, der arbejder, som han arbejdede for at frelse fortabte sjæle. Ingen behøver at føle, at de er magtesløse, for Kristus erklærer: „Mig er givet al magt i himmelen og på jorden.“ Han har lovet, at han vil skænke denne magt til sine arbejdere. Hans magt vil blive deres magt. De vil knytte deres sjæle til Gud. Kristus ønsker, at alle skal besidde hans rige nåde, som overgår enhver beregning. Den er ubegrænset, udtømmelig. Den tilhører os ifølge en evig pagt, dersom vi vil samarbejde med Gud. Den er vor, dersom vi vil forene os med ham for at føre mange sønner og døtre til Gud.

Eet med Kristus og Faderen.

Kristi interesser er de første og de højeste af alle interesser. Han har en ejendom her i verden, som han ønsker sikret, frelst i hans evige rige. Det er med Faderens ære og hans egen ære for øje, hans budbærere skal gå ud i hans navn; for de og han er eet. De skal åbenbare ham for verden. Hans interesser er deres interesser. Dersom de vil samarbejde med ham, vil de blive gjort til Guds arvinger og Kristi medarvinger til en evig arvelod.

Ellen G. White.

Kapitel 7—Et opråb om rekrutter. *)

[42]

„Elmshaven“, St. Helena, Californien, 6. december 1902.

Kære brødre og søstre! Vi står netop foran det nye år, og der bør lægges planer for alvorligt, ihærdigt arbejde i Mesterens tjeneste. Der er meget at gøre for at fremme Guds værk. Jeg er blevet undervist om, at kolportørgerningen skal genoplives, og at den skal fremmes med voksende held. Den er Herrens gerning, og en velsignelse vil ledsage dem, der udfører den med alvor og flid ...

Sælg bøger, som bringer lys.

Herren har sendt sit folk megen undervisning, linie efter linie, bud på bud, lidt her og lidt der. De fleste mennesker regner ikke med Bibelens ord, men Herren har betroet os et lille lys for at lede mænd og kvinder hen til det store lys. Hvor meget godt ville ikke blive udrettet, hvis de bøger, der indeholder dette lys, blev læst med det forsæt at gennemføre de principper, som de indeholder! Der ville blive tusindfold større årvågenhed, tusindfold mere selvfornægtelse og resolut bestræbelse. Og mange flere ville nu glæde sig i den nærværende sandheds lys.

[43]

Mine brødre og søstre, virk med alvor for udbredelsen af disse bøger. Læg jeres hjerte i dette arbejde, og Guds velsignelse vil være med jer. Gå fremad i tro, medens I går og beder om, at Gud vil berede hjerter til at modtage lyset. Vær elskværdige og høflige. Vis ved gennemført oprigtighed, at I er sande kristne. Når I vandrer og virker i himmelens lys, vil jeres sti blive som retfærdiges sti, der skinner klarere og klarere til højlys dag.

Til forretningsmænd og prædikanter.

Vis bøgerne til forretningsmænd samt til evangeliets forkyndere, hvis tanker ikke er blevet ledet til de særskilte sandheder for denne tid. Sandheden skal forkyndes „på vejene“ — til mænd, som

*)Udgivet som et småskifter, undertitlen »Et åbent brev«.

tager aktiv del i verdens begivenheder, til folkets lærere og ledere. Tusinder vil kunne nås på den enkleste, mest beskedne måde. De mest intelligente, de, der bliver betragtet som verdens mest begavede mænd og kvinder, føler sig ofte opmuntret af de enkle ord fra en, som elsker Gud, og som kan tale om denne kærlighed lige så naturligt, som et verdsligt menneske taler om de ting, der interesserer det mest. Vel forberedte og overvejede udtalelser har ofte kun ringe [44] indflydelse. Men et Guds barns ærlige oprigtige tale formår at åbne døren til hjerter, som længe har været lukket for Kristus og hans kærlighed.

Ingen må tro, at han har frihed til at folde sine hænder og intet bestille. Det er umuligt, at nogen kan frelses ved magelighed og uvirksomhed. Tænk på, hvad Kristus udrettede under sin jordiske tjenestegerning. Hvor alvorlige og utrættelige var ikke hans anstrengelser! Han tillod intet at hindre ham i den gerning, han havde fået. Følger vi i hans fodspor? Han gav slip på alt for at kunne fuldføre Guds nådesplan for den faldne slægt. For at kunne opfylde himmels plan blev han lydig indtil døden, ja korsdøden. Han havde ikke haft noget fællesskab med synden, havde ikke kendt noget til den; men han kom til denne verden og tog syndige menneskers brøde på sin syndfri sjæl, for at syndere måtte kunne stå retfærdiggjorte for Gud. Han kæmpede med fristelse og sejrede på vore vegne. Guds Søn, som var ren og ubesmittet, bar straffen for overtrædelse og overtog det dødsstød, som bragte menneskeslægten befrielse.

Ånden skaber alvor.

Det var Kristi glæde at hjælpe dem, der trængte til hjælp, at opsøge de fortabte, at redde dem, der var i færd med at omkomme, [45] at opløfte de nedbøjede, at helbrede de syge, at tale medfølelse og trøstende ord til de sørgende og forpinte. Jo mere vi er gennemtrængt af hans Ånd, desto mere alvorligt vil vi virke for vore omgivelser, og jo mere vi gør for andre, desto større vil vor kærlighed til arbejdet blive, og med desto større fryd vil vi følge Mesteren. Vore hjerter vil fyldes med Guds kærlighed, og med alvor og overbevisende kraft vil vi tale om den korsfæstede frelser.

Glæde og frimodighed.

Jeg spørger dem, til hvem sandhedens lys er kommet: Hvad vil I gøre i det år, som netop nu begynder? Vi I blive ved med at strides og på den måde svække og ødelægge troen hos menneskene? Eller vil I hellige jeres tid til at styrke det, der er tilbage og er ved at dø? Når vort folk tager fat på alvorligt arbejde for Mesteren, vil klager ophøre. Mange vil vågne op af den modløshed, der ødelægger dem både til legeme og sjæl. Når de virker for andre, vil de have meget nyttigt at tale om ved deres sammenkomster til gudstjeneste. De vidnesbyrd, de aflægger, vil ikke være mørke og triste, men fulde af glæde og frimodighed. I stedet for at tænke på og tale om deres brødrers og søstres fejl og være optaget af deres egne prøvelser, vil deres tanke og tale være fyldt med Kristi kærlighed, og de vil bestræbe sig alvorligt for at blive dygtige arbejdere for ham.

Kristus vil lære dem at tale.

[46]

Mange er bedrøvede og modløse, svage i tro og tillid. Hvis de prøvede på at gøre noget for at hjælpe en eller anden, som er mere trængende, end de selv er, ville de blive stærke i Guds kraft. Lad dem tage fat på det gode arbejde at sælge vore bøger. Derved vil de hjælpe andre, og den erfaring, de opnår, vil give dem forvisning om, at de er Guds medhjælpere. Når de beder Herren om hjælp, vil han lede dem til mennesker, som søger efter lyset. Kristus vil være dem nær og lære dem, hvad de skal sige og gøre. Ved at trøste andre vil de selv blive trøstet.

Engle bereder vejen.

Jeg anmoder jer, kære kristne medarbejdere, om at gøre, hvad I kan for at udbrede de bøger, som Herren har sagt skal strøs viden om overalt i verden. Gør det bedste, I kan for at anbringe dem i så manges hjem som muligt. Betænk, hvilken stor gerning der kan udføres, hvis et stort antal troende vil slutte sig sammen om en bestræbelse for gennem udbredelsen af disse bøger at bringe menneskene det lys, Herren har sagt skal gives dem! Gå fremad i arbejdet under guddommelig vejledning og bed Herren om hjælp.

Helligånden vil være med jer. Engle fra himmelen vil ledsage jer og berede vejen.

[47]

Fuld overgivelse til Gud.

Dersom I har forsømt såtiden, dersom I har ladet de anledninger, Gud har givet, gå ubenyttet hen, dersom I har lagt an på at behage jer selv, vil I så ikke nu vende om, inden det for stedse er for sent, og søge at udnytte det gunstige øjeblik? Forpligtelsen til at bruge jeres talenter i Mesterens tjeneste hviler tungt på jer. Kom til Herren og overgiv jer helt til ham. I har ikke råd til at tabe en eneste dag. Aflæg jeres klynkende vantro, jeres misundelse og onde tanker og tag fat på arbejdet i ydmyg tro og med alvorlig bøn til Herren om at forlade jer jeres årelange mangel på gudhengivenhed. Bed Herren om bistand. Dersom I søger ham med alvor og af et helt hjerte, vil I finde ham, og han vil styrke og velsigne jer.

Hjælp de umådeholdende.

[48]

I jeres arbejde vil I møde mennesker, som kæmper mod deres appetit. Tal fornuftige ord, som vil kunne styrke og opmuntre dem. Lad ikke Satan få lov til at slukke den sidste gnist af håb i deres hjerter. Om den vildfarende, ængstelige sjæl, som kæmper mod det onde, siger Kristus: „Led ham til mig.“ Så lægger han støttende sin hånd under den pågældende og løfter ham op. Det arbejde, Jesus udførte, kan I som hans evangelister gøre, når I går fra sted til sted. Virk i tro, i forventning om, at sjæle vil blive vundet for ham, der gav sit liv, for at mænd og kvinder måtte kunne stå på Guds side. Arbejd sammen med Gud for at lede drankeren og tobaksslaven bort fra de vaner, som nedværdiger dem, indtil de står lavere end dyrene.

Herren kalder på mange.

Herren kalder på mange flere til at optage kolportørgerningen ... For Kristi skyld, mine brødre og søstre, benyt timerne i det nye år på den bedste måde til at bringe den nærværende sandheds dyrebare lys ud til menneskene. Pagtens Engel giver sine tjenere magt til at bringe sandheden ud til alle dele af verden. Han har udsendt sine engle med nådens budskab; men som om disse ikke hastede hurtigt nok af sted

til at tilfredsstille hans hjerte, der brænder af kærlighed, pålægger han hvert medlem i sin menighed det ansvar at forkynde budskabet. „Den, som hører, sige: „Kom!““ Hvert menighedsmedlem skal vise sin troskab ved at indbyde den tørstige til at drikke af livets vand. En række levende vidner skal frembære indbydelsen til verden. Vil I udføre jeres del i denne store gerning?

Mænd og kvinder.

Jesus kalder på mange missionærer, på mænd og kvinder, som vil hellige sig til Gud og være villige til at opofres i hans tjeneste. Har vi glemt, at her er en verden at virke for? Skal vi ikke gå fremad skridt for skridt og lade Gud bruge os som sine hjælpere? Skal vi ikke lægge os på tjenestens alter? Da vil Kristi kærlighed berøre og forvandle os, gøre os villige til for hans skyld at handle og at vove. Ellen G. White.

[49]

[50]

Kapitel 8—Krav i kolportørgerningen.

Grundig forberedelse.

På kolportørområdet kan der udføres et meget mere effektivt arbejde, end der hidtil er blevet gjort. Kolportøren bør ikke være tilfreds, medmindre han stadig udvikles. Han bør gøre grundig forberedelse og ikke nøjes med at lære en død remse af ord; han bør give Herren anledning til at samarbejde med hans bestræbelser og gøre indtryk på hans sind. Når Jesu kærlighed bor i hans hjerte, vil den sætte ham i stand til at finde på udvej til at opnå adgang til både enkeltpersoner og hele familier.

[51] Kolportører må tilegne sig personlig kultur og en dannet optræden, ikke verdens affekterede og unaturlige manerer, men et tiltalende væsen, som er den naturlige følge af hjertets godhed og et ønske om at efterleve Kristi eksempel. De bør udvikle betænkksomhed og omhu i deres vaner — vænne sig til flid og forsigtighed — og søge at ære Gud i alvorlig stræben efter at nå deres store forbillede. Jesus ofrede sig helt for at bringe dem i det rette forhold til Gud og til deres medmennesker, og guddommelig bistand forenet med menneskelig bestræbelse vil sætte dem i stand til at opnå en høj grad af udmærkede egenskaber. Kolportøren bør være kysk som Josef, ydmyg som Moses og afholdende som Daniel; da vil der følge en kraft med ham, hvor som helst han færdes.

Ikke øve bedrag.

Dersom kolportøren følger en urigtig fremgangsmåde, dersom han taler usandhed eller øver bedrag, taber han agtelsen for sig selv. Han er sig måske ikke bevidst, at Gud ser ham og kender til enhver forretningshandling, at hellige engle vejer hans bevæggrunde og lytter til hans ord, og at han vil få løn efter sine gerninger; men selv om det var muligt for ham at dølge sin onde gerning for menneskelig og guddommelig kontrol, ville den kendsgerning, at han selv vidste besked, virke nedværdigende på hans sind og karakter. En

enkelt handling bestemmer ikke karakteren, men den nedbryder den værnende skranke, og den næste fristelse får lettere indpas, indtil udflugter og uærlighed i forretningssager til sidst bliver en vane og den pågældende ikke er til at stole på.

Et rent liv.

Både i familien og i menigheden er der alt for mange, som er ligeglade med skrigende misforhold i deres livsførelse. Der findes unge mænd, som giver det udseende af at være, hvad de slet ikke er. De synes at være ærlige og sande; men de ligner kalkede grave, udvortes skønne, men med et bundfordærveligt indre. Hjertet er urent, besmittet af synd, og således står deres regnskab i himmelens retssale. I deres sind er der foregået en proces, som har gjort dem forhædede, så de ingen gode følelser har. Men dersom deres karakter, vejet på helligdommens vægtskål, kendes at være for let på Guds den store dag, vil det være en ulykke, som de nu ikke fatter. Sandheden, den dyrebare, uplettede sandhed, må være en del af karakteren.

[52]

Hvilken vej der end vælges, er livets sti omgivet af farer. Dersom arbejderne i nogen gren af virksomheden bliver ligegyldige og uagtsomme med hensyn til deres evige interesser, vil de gå glip af store værdier. Fristeren vil altid finde adgang til dem. Han vil lægge garn for deres fødder og lede dem ind på usikre stier. Kun de, som værnes af rene principper, er trygge. Ligesom David vil de bede: „Hold mine skridt i dit spor, lad mine trin ikke blive usikre.“ [Sal. 17,5; efter Kalkars bibeludgave, som svarer til eng. bibelovers.] Der må føres en stadig kamp mod det menneskelige hjertes egoisme og fordærvelse. Ofte ser det ud, som om de gudløse har fremgang på deres vej; men de, der glemmer Gud om blot en time eller et øjeblik, er på en farlig sti. De indser måske ikke faren; men inden de mærker det, holder vanen dem ligesom med et jerngreb fast ved det onde, som de så letsindigt har leget med. Gud foragter deres fremfærd, og hans velsignelse vil ikke ledsage dem.

[53]

Leg ikke med synd!

Jeg har set mange unge mænd optage dette arbejde uden at forene sig med himmelen. De udsætter sig for fristelse for at spille tapre. De

ler ad andres „dårskab“. De kender den rette måde; de ved, hvordan man skal opføre sig! Hvor let kan de ikke modstå fristelse! Hvor urimeligt er det ikke at tænke, at de skulle falde! Men de gør ikke Gud til deres værn. Satan har en lumsk snare i beredskab for dem, og de bliver selv dårsers bytte.

Vor store modstander har menneskelige redskaber, som stadig er på jagt efter en anledning til at ødelægge sjæle, ligesom en løve lurar på sit bytte. Undgå dem, unge mand; for medens de tilsyneladende er dine venner, vil de på behændig vis lokke dig ind på onde veje og handlemåder. De vil smigre dig med deres læber og tilbyde dig hjælp og vejledning; men deres fjed stunder til dødsriget. Hvis du lytter til deres råd, kan det blive et skæbnesvangert vendepunkt i dit liv. Fjernelsen af et eneste forsvarspunkt i samvittigheden, hengivelsen til en eneste ond vane, en eneste forsømmelse af pligtens høje krav [54] kan blive begyndelsen til en bedragers livsbane, som vil føre dig ind i deres rækker, der tjener Satan, medens du hele tiden bekender dig til at elske Gud og hans sag. Et øjeblik tankeløshed, et enkelt fejltrin kan vende hele dit liv ind på den urette vej. Og du vil måske aldrig få at vide, hvad det var, som forårsagede din ødelæggelse, førend kendelsen bliver udtalt: „Vig bort fra mig, I, som øver uret!“

Undgå dårlige kammerater!

Nogle unge mænd véd, at hvad jeg har sagt, er en tydelig skildring af deres færd. Deres veje er ikke skjulte for Herren, selv om de måske er skjulte for deres bedste venner, endog for deres fader og moder. Jeg har ringe håb om, at enkelte af disse nogen sinde vil forandre deres liv i hykleri og bedrag. Andre, som har fejlet, søger at gøre det onde godt igen. Måtte den kære Jesus hjælpe dem til at være karakterfaste og vende sig bort fra al falskhed og smiger fra dem, der vil svække dem i deres forsæt om at gøre det rette, og fra dem, der Ved at indpode dem tvivl og vantro vil undergrave deres tro på sandheden! Unge venner, tilbring ikke en time i selskab med sådanne mennesker, som vil kunne gøre jer uskikkede til Guds rene og hellige gerning! Foretag jer intet over for fremmede, som I ikke [55] ville foretage jer over for jeres fader og moder, eller som I ville skammes ved over for Kristus og de hellige engle.

Nogle mener måske, at disse advarsler ikke er nødvendige for sabbatsholdere; men de, advarslerne gælder, ved, hvad jeg mener. Jeg formaner jer, unge mænd, til at tage jer i agt; for I kan intet gøre, som ikke er åbent for engles og Guds øjne. I kan ikke gøre en ond gerning, uden at andre påvirkes deraf. Samtidig med at jeres handlemåde åbenbarer, hvad slags materiale jeres egen karakter er bygget op af, har den tillige en mægtig indflydelse på andre. Tab aldrig den kendsgerning af syne, at I hører Gud til, at han har købt jer dyrt, og I må gøre ham regnskab for alle de talenter, han har betroet jer. Ingen, hvis hånd er besmittet af synd, eller hvis hjerte ikke er ret for Gud, bør have nogen del i kolportørens eller evangelistens gerning; for sådanne mænd vil visselig vanære sandhedens sag. De, der virker på missionsfeltet, behøver Guds vejledning. De bør omhyggeligt stræbe efter at få en rigtig begyndelse og så fortsætte roligt og urokkelige på retskaffenhedens sti. De bør være bestemte; for Satan er bestemt og ihærdig i sine anstrengelser for at styrte dem.

Abonnement på blade.

Man har begået en fejl ved at tegne bestillinger på vore tidsskrifter for blot nogle få uger, når man ved en passende bestræbelse kunne have opnået et meget mere langvarigt abonnement. Eet årsabonnement er mere værdifuldt end mange for en kortere tid. Når bladet bestilles blot for nogle få måneder, ophører interessen ofte sammen med det kortvarige abonnement. Kun få, der først er begyndt med et abonnement for en kort periode, fornyer deres abonnement for en længere tid, og derfor bruges der megen tid, som kun giver små resultater, medens man ved bedre omtanke og større ihærdighed kunne have opnået årsabonnementer. I sigter for lavt, brødre; I er for snæversynede i jeres planer. I lægger ikke al den overvejelse og ihærdighed i jeres arbejde, som det fortjener. Der er flere vanskeligheder i denne gerning end i visse andre forretningsgrene, men de erfaringer, den bringer, den takt og selvdisciplin, som derved opøves, vil gøre jer skikkede til at kunne gøre nytte på andre felter, hvor I kan arbejde for sjæle. De, som intet lærer af disse erfaringer, og som er skødesløse og frastødende i deres optræden over for andre, ville vise den samme mangel på takt og evne til at omgås mennesker, hvis de optog prædikegerningen.

[56]

[57] Så længe man er tilfreds med kortvarige abonnementer, vil der være en tendens til ikke at gøre nogen særlig anstrengelse for at tegne dem for en længere tid. Kolportørerne bør ikke gå deres arbejdsdistrikt igennem på en skødesløs, ligegyldig måde. De bør føle, at de er Guds arbejdere, og kærlighed til sjæle bør lede dem til at gøre enhver bestræbelse for at oplyse mennesker om sandheden. Forsyn og nåde, midler og mål er nøje forenede. Når Guds arbejdere gør det allerbedste, de kan, udretter han for dem, hvad de ikke selv kan gøre; men ingen må vente at kunne gøre fremgang uden hans hjælp eller ved egne anstrengelser. Aktiv virksomhed må gå hånd i hånd med fast tillid til Gud.

Sparsommelighed og selvfornægtelse.

Sparsommelighed er nødvendig i enhver afdeling af Herrens værk. Den naturlige tilbøjelighed hos unge i denne tid er at forsømme og foragte sparsommelighed og at forveksle den med gerrighed og smålighed. Men sparsommelighed er i overensstemmelse med de bredest anlagte og ædleste anskuelser og følelser; hvor den ikke bliver praktiseret, kan der ikke være nogen sand gavmildhed. Ingen bør tænke, at han er hævet over at skulle vænne sig til sparsommelighed og lære at tage vare på smulerne. Efter at Kristus havde udført et bemærkelsesværdigt under, sagde han: „Saml de tiloversblevne stykker sammen, så intet går til spilde.“ Joh. 6, 12.

[58] Ganske betydelige beløb kan gå med til hotelregninger, som aldeles ikke er nødvendige. Guds sag lå banebryderne i dette budskab så nær på hjerte, at de sjældent indtog et måltid på et hotel, selv om det kun kostede 25 cents for hver. Men unge mænd og kvinder er i almindelighed ikke oplært til at spare, og ødselhed følger ødselhed overalt. I nogle familier spildes der på syndig vis tilstrækkeligt til at underholde nok en familie, dersom en fornuftig økonomi blev gennemført. Hvis vore unge på rejser vil holde nøjagtigt regnskab med de penge, de giver ud, post for post, vil de få øjnene op for, hvor lækagerne findes. Medens det måske ikke er nødvendigt for dem at måtte undvære varm mad, således som de første arbejdere gjorde det i deres omvandrende liv, kan de godt lære at skaffe sig, hvad de virkelig har brug for, med mindre udgifter, end de nu anser for nødvendigt. Mange øver selvfornægtelse for at kunne yde

midler til Guds sag; lad derfor dem, der arbejder i sagen, også øve selvfornægtelse ved at begrænse deres udgifter så vidt muligt. Det ville være godt for alle vore arbejdere at studere de valdensiske missionærers historie og at efterligne deres eksempel på opofrelse og selvfornægtelse.

Bibelgranskere.

Vi har et herligt arbejde at udføre for Mesteren, nemlig det at bringe Guds ord til dem, der befinder sig i vildfarelsens mørke. Unge venner, optræd, som om I havde et helligt hverv. I bør være bibelgranskere, altid rede til at forsvare jer over for enhver, der kræver regnskab af jer for det håb, som er i jer. Giv ved jeres sande kristelige værdighed et synligt bevis på, at I ved, I har en sandhed af interesse og betydning for enhver, der vil høre. Hvis denne sandhed lever og virker i ens tanke, vil den vise sig i ens ansigtsudtryk og færd ved en rolig, ædel selvbeherskelse og fred, som kun en kristen kan besidde.

[59]

Anvend ikke præmier.

De, som ejer sand ydmyghed, og hvis sind er blevet styrket ved de sandheder, evangeliet rummer, vil øve en indflydelse, som mærkes. De vil gøre indtryk på menneskers sind og hjerter, og de fleste vil respektere dem, endog de, som ikke nærer nogen sympati for deres tro. Med Bibelens sandheder og med vore værdifulde blade vil de gøre fremgang, for Herren vil åbne vejen for dem. Men at lokke folk til at købe vore blade ved hjælp af gaver og præmier, øver ikke nogen varig indflydelse til det gode. Dersom vore arbejdere ville gå ud i tillid til Bibelens sandheder og med kærlighed til Kristus og til sjæle i deres hjerter, ville de udrette mere med hensyn til tegning af faste abonnenter, end de kan ved at sætte lid til præmier eller til lave priser. Den vægt, der lægges på disse hjælpemidler, giver de mennesker, man henvender sig til, det indtryk, at bladet i sig selv ikke har nogen reel værdi. Resultatet ville blive bedre, hvis man fremhævede bladet og anvendte de penge, der går til præmier, til at uddele nogle få eksemplarer gratis. Ved tilbud om præmie kan man måske få nogle til at tage bladet, som ellers ikke ville abonnere, men andre vil undslå sig for at abonnere, fordi de mener, det er

[60]

spekulation. Dersom kolportøren med hjertet løftet til Gud i bøn om fremgang ville fremholde selve bladets fordele uden at lægge vægt på præmierne, ville mere kunne udrettes.

Arbejd for at udbrede lys.

I denne tidsalder roser og berømmer man de mest ubetydelige og intetsigende ting. Der kræves fremfor alt noget, som vil skabe sensation og fremme salget. Landet oversvømmes af fuldstændig værdiløs litteratur, der blot skrives for at tjene penge, medens virkelig værdifulde bøger bliver liggende usolgte og ulæste. De, der sælger sådan sensations-litteratur, fordi de derved kan tjene en højere løn, går glip af en dyrebar anledning til at gøre godt. Det koster kamp at fængsle menneskers opmærksomhed og vække deres interesse for virkelig værdifulde bøger, der har Bibelen til grundlag, og det vil være en endnu større opgave at finde samvittighedsfulde, gudfrygtige arbejdere, som vil gå ud blandt mennesker og sælge disse bøger i den hensigt at udbrede lyset.

Ærlighed og retskaffenhed.

[61] Den arbejder, hvem Guds sag ligger på hjerte, vil ikke stile efter at få den højeste løn. Han vil ikke, således som nogle af vore unge har gjort, påberåbe sig, at medmindre han kan optræde med et elegant ydre og i overensstemmelse med moden og bo på de bedste hoteller, kan han ingen resultater få. Hvad kolportøren behøver, er ikke ulastelig påklædning, ej heller et væsen og manerer som en laps, men den karakterens ærlighed og retskaffenhed, som præger hans ansigt og hele adfærd. Venlighed og mildhed kendetegner ansigtet og hele personen, fjernt fra al uærlig og påtaget optræden.

Mange er begyndt som kolportører med den forestilling, at præmier var det eneste middel til resultat. De besidder ingen virkelige fortrin som arbejdere. De har ingen erfaring i praktisk gudsfrygt; de har de samme fejl, den samme smag og selvtilfredshed, som kendetegnede dem, inden de bekendte sig til at være kristne. Om dem kan det siges, at Gud er ikke i deres tanker; han har intet bosted i deres hjerter. Deres karakter og hele færd er præget af en smålighed, en jordiskhed, en lavhed, der vidner om deres egenrådighed og

selvoptagethed. De vil ikke øve selvfornektelse, men har kun lyst til at nyde livet. Den himmelske skat har ingen tiltrækning for dem; deres tanker drejer sig kun om timelige ting. Venner og slægtninge kan ikke højne sådanne mennesker; for deres hu står til at foragte det onde og vælge det gode.

Forsigtighed i valg af arbejdere.

[62]

Jo mindre vi stoler på disse personer, som desværre ikke er så få, desto bedre vil sandhedens sag være stillet i verdens øjne. Vore brødre burde vise forsigtighed i valg af evangelister og kolportører, medmindre de ønsker sandheden misforstået og fejlagtigt fremstillet. De bør give alle virkelige arbejdere god løn; men beløbet bør ikke forhøjes i den grad, at man køber kolportører, for en sådan fremgangsmåde gør dem skade. Den gør dem egoistiske og ødsle. Søg at indprente missionsarbejdets ånd i dem, og hjælp dem at udvikle de kvalifikationer, som er nødvendige for fremgang. Jesu kærlighed i kolportørens sjæl vil lede ham til at føle det som et privilegium at arbejde for at sprede lys. Han vil gøre saegn til genstand for overvejelse, systematisk tilrettelæggelse og bøn.

Ingen grænse for udvikling.

Der behøves unge mænd, som er mænd med forstand, der værdsætter de intellektuelle evner, Gud har givet dem, og udvikler dem med den største omhu. Disse evner forøges ved brug, og dersom hjertets dannelse ikke bliver forsømt, vil karakteren blive harmonisk. Midlerne til udvikling er tilgængelige for alle. Lad derfor ingen bringe Mesteren skuffelse, når han kommer for at søge efter frugt, ved blot at fremvise blade. En alvorlig beslutning, helliget med Kristi nåde, vil gøre undere. Når intelligente, gudfrygtige mænd gør alt, hvad der står i deres magt for at frelse sjæle, vil Jesus og hellige engle give dem fremgang i deres bestræbelser. Lad dem på en stille, beskeden måde og med et hjerte, der strømmer over af kærlighed, søge at lede mennesker til at undersøge sandheden, idet de holder bibellæsninger, når de har lejlighed dertil. Ved at gøre dette vil de udså sandhedens sæd ved alle vande og kundgøre hans dyder, som kaldte dem ud fra mørket til sit underfulde lys. De, der ud fra rigtige

[63]

bevæggrunde gør dette arbejde, udfører en vigtig tjenestegerning. De vil ikke lægge en svag, ubeslutsom karakter for dagen. Deres ånd styrkes, og de tilegner sig et tiltalende væsen. De bør ikke sætte nogen grænse for deres udvikling, men for hver dag blive bedre skikkede til at gøre godt arbejde.

Ingen lokkende tilbud.

[64] Mange af arbejderne i kolportagen yder aldrig nogen opofrelse. Som en klasse betragtet har de mindre ægte missionsånd end arbejderne i noget andet samfund. Når vejen er helt forberedt for dem, og når de kan opnå den højeste løn, er de villige til at gå ud i arbejdet. Mange gode tilbud gøres kolportører for at få dem til at sælge populære bøger; der tilbydes dem stor løn, og mange afslår derfor at arbejde for mindre løn, hvis det drejer sig om at udbrede bøger, som handler om den nærværende sandhed. Derfor er tilbudene blevet forøget for at svare til det, andre forlag tilbyder, og følgen er, at udgifterne ved udbredelsen af vore skrifter bliver store; mange af kolportørerne tjener deres penge for let og sætter dem derfor let over styr.

Nødvendigheden af energi og begejstring.

Blandt os som et folk, der bekender sig til den nærværende sandhed, er der ikke en missionsånd, som svarer til vor tro. Klangen af ægte guld i karakteren mangler. Kristenlivet er mere, end det antages at være. Det består ikke udelukkende af mildhed, tålmodighed, sagtomdighed og venlighed. Disse dyder er væsentlige; men der behøves også frimodighed, kraft, energi og udholdenhed. Mange, der beskæftiger sig med kolportørgerningen, er svage, kraftløse, forsagte og bliver let modløse. De mangler fremdrift. De besidder ikke disse positive karaktertræk, som giver en mand styrke til at bestille noget — den ånd og energi, der tænder begejstring. Kolportøren beskæftiger sig med en hæderlig gerning, og han bør ikke optræde, som om han skammede sig ved den. Ønsker han fremgang i sine bestræbelser, må han være modig og forhåbningsfuld.

Opelsk aktive dyder.

[65]

De aktive dyder må opelskes lige så vel som de passive. Medens en kristen altid må være rede til at give et mildt svar, som dæmper vrede, må han besidde heltens mod til at bekæmpe det onde. Sammen med den kærlighed, som tåler alt, må han eje den karakterstyrke, der vil gøre hans indflydelse til en positiv kraft i det godes tjeneste. Troen må være en del af hans karakter. Han må være principfast, besidde en åndens adel og være hævet over enhver mistanke om simpel uærlighed. Kolportøren må ikke have store tanker om sig selv. I sin omgang med mennesker må han ikke være for fremtrædende, tale på en pralende måde om sig selv, for derved vil han vække modvilje hos intelligente, tænkende mennesker. Han må ikke være egoistisk i sine vaner, heller ikke overlegen eller dominerende i sit væsen. En mængde mennesker har dannet sig den mening, at de ikke kan få tid til at læse een eneste af de tusinder af bøger, der udgives og kommer på markedet. Og i mange tilfælde går det sådan, at når kolportøren fremfører sit ærinde, lukkes hjertedøren fast til; derfor er det så nødvendigt, at han udfører sin gerning med takt og i en ydmyg bønnens ånd. Han bør have kendskab til Guds ord og have ordet i sin magt, så han kan klarlægge den dyrebare sandhed og påvise, hvilken stor værdi der er i det lødige læsestof, han bringer.

[66]

Skødesløshed i arbejdet er farlig.

Med rette bør enhver føle et; personligt ansvar i denne gerning. Med rette bør han overveje, hvordan han bedst kan fængsle folks opmærksomhed; for den måde, hvorpå han fremholder sandheden, kan blive afgørende for en sjæls skæbne. Hvis han gør et gunstigt indtryk, kan hans indflydelse for denne sjæls vedkommende blive en duft af liv til liv; og oplyst angående sandheden kan denne ene oplyse mange andre. Derfor er det farligt at være overfladisk i den gerning at skulle påvirke menneskers sind.

En ædel, opløftende gerning.

Kolportørgerningen er Guds middel til at nå mange, som ellers ikke ville kunne påvirkes af sandheden. Det er en god gerning med et ophøjet og ædelt formål; og den bør være ledsaget af en tilsva-

[67] rende værdighed i optræden. Kolportøren vil møde mennesker med forskellig indstilling til livets problemer. Han vil møde sådanne, som er uvidende og smalsporede, og som ikke kan værdsætte noget, der ikke skaffer dem penge. De vil bruge skældsord, men det må han ikke bryde sig om. Hans gode natur bør aldrig svigte ham; han bør se lyst og forhåbningsfuldt på enhver vanskelighed. Han vil træffe mennesker, som har sorg og føler sig forsagte, sårede og krænkede. Han vil få mange anledninger til at tale venlige ord til sådanne, ord, som bringer mod, håb og tro. Han kan være et kildevæld til vederkvægelse for andre, dersom han vil; men for at kunne være dette, må han selv øse af kilden med det levende vand.

Omhu i valget af kolportører.

Kolportørgerningen er mere betydningsfuld, end mange har anset den for at være, og der bør anvendes lige så megen omhu og visdom i valget af arbejdere til denne arbejdsgræn som i valget af mænd til prædikegerningen. Unge mænd kan oplæres til at gøre meget bedre arbejde end det, der hidtil er udført, og for en meget mindre betaling, end mange har fået. Løft banneret op og lad de selvfornægtende og de selvopofrende, dem, der elsker Gud og menneskeheden, slutte sig til arbejdernes rækker. Lad dem komme, ikke med forventning om magelighed, men for at være tapre og frimodige under modsigelse og genvordigheder. Lad sådanne komme, som kan sige god for vore skrifter, fordi de selv påskønner deres værdi.

Pålidelige som kompasnålen.

[68] Måtte Herren hjælpe enhver til at udnytte sine betroede talenter til det yderste! De, der arbejder i denne sag, gransker ikke Bibelen, som de skulle. Hvis de gjorde det, ville dens praktiske lærdomme have en afgørende indflydelse på deres liv. Hvori jeres arbejde end måtte bestå, kære brødre og søstre, gør det som for Mesteren, og gør det bedste, I kan. Overse ikke nuværende gyldne anledninger, og forspild ikke jeres liv ved at sidde hen i ørkesløst drømmeri om magelighed og fremgang i et arbejde, som Gud aldrig har gjort jer skikkede til. Udfør det arbejde, som ligger jer nærmest. Udfør det, selv om det sker under farer og vanskeligheder ude på missionsmar-

ken; men — det beder jeg jer om — klag ikke over vanskeligheder og selvopofrelse. Betragt valdenserne! Se, hvilke planer de udtænkte, for at evangeliets lys måtte kunne skinne ind i formørkede hjerter. Vi bør ikke arbejde i forventning om at få vor løn her i livet, men med troens øje ufravendt rettet mod sejrsprisen ved løbebanens ende. Der behøves nu mænd og kvinder, der er lige så pålidelige og pligttopfyldende som kompasnålen, når den peger mod polen — mænd og kvinder, som vil arbejde, uden at vejen bliver banet for dem og enhver hindring fjernet.

Endog fjender vil vise respekt.

Jeg har skildret, hvordan kolportører burde være; måtte Herren åbne deres sind til at fatte dette emne i dets længde og bredde, og matte de indse deres pligt til at repræsentere Kristi karakter ved deres udholdenhed, mod og trofaste retskaffenhed! Lad dem huske, at de kan fornægte ham ved en løs, slap og ubeslutsom karakter. Unge mænd, hvis I tager disse principper med jer ud i kolportørarbejdet, vil I blive respekteret, og mange vil tro den sandhed, som I forfægter, fordi I lever i overensstemmelse med jeres tro — fordi jeres daglige liv er som et klart lys på en lysestage og lyser for alle, som er i huset. Hvor meget jeres fjender end bekæmper jeres trospunkter, vil endog de respektere jer; og når I har opnået så meget, vil jeres enkle ord have vægt, som vil overbevise hjerter. — „Testimonies“, V, side 396-407.

[69]

Kapitel 9—Kolportøren og bibelarbejde.

Adskillige breve har jeg modtaget med forespørgsler vedrørende kolportørens pligter. Nogle har sagt, at når de besøger folk, har de fundet mange anledninger til at fremholde sandheden for denne tid, og de er næsten blevet tvunget til at holde bibellæsninger. Disse anledninger kunne de ikke med god samvittighed forsømme. På den anden side kommer der også breve, der siger, at vore kolportører forsømmer deres arbejde for at kunne holde bibellæsninger om lærdomspunkter, og at den fordom, som er opstået ved disse bibellæsninger, har gjort det vanskeligt for kolportøren at levere sine bøger; og nogle beder om råd angående disse spørgsmål.

Dvæl ikke ved lærdomspunkter.

[71] Vi mener, at der er noget rigtigt i begge disse udtalelser — at kolportørerne finder gunstige anledninger til at lede folk til en bedre forståelse af Bibelen, og at der som følge af den måde, hvorpå de efterkommer disse anledninger, vækkes fordom, der hindrer et senere arbejde. Når kolportøren optager sin gerning, bør han ikke lade sin opmærksomhed ledes bort fra selve arbejdet, men på en forstandig måde og med al flid bør han blive ved sin opgave. Men samtidig med at han er trofast i sin kolportage, bør han dog ikke forsømme anledninger til at hjælpe dem, som søger efter lys, og som behøver skrifternes trøst. Hvis kolportøren vandrer med Gud, og hvis han beder om himmelsk visdom, for at han i sit arbejde må kunne udrette noget godt, og intet andet end godt, vil han ret hurtigt kunne bedømme trangen hos dem, han kommer i berøring med. Han vil mest muligt benytte sine anledninger til at lede sjæle til Kristus og ikke dvæle ved lærdomspunkter, men ved Guds kærlighed, ved hans barmhjertighed og godhed i frelsesplanen. I Kristi ånd vil han være beredt til at tale et ord i rette tid til den modløse.

Hvad sjælen mest behøver, er at kende Gud og Jesus Kristus, som han har sendt. Bibelen indeholder en overflod af praktiske lærdom-

me, som kolportøren trygt kan fremholde. Hvis han på denne måde kan bringe kundskab om praktisk gudsfrygt, hjælper han mennesker, som netop trænger til sådan dyrebar vejledning.

Guddommelig vejledning behøves.

Guds krav må altid stå for os. Aldrig bør vi glemme, at vi skal gøre regnskab for de gerninger, vi har øvet. Under vægten af denne tanke vil kolportørerne være opmærksomme på de sjæle, som er i nød, og med sand oprigtighed vil deres bønner opstige om visdom til at tale et ord i rette tid til dem, der behøver hjælp. Sådanne arbejdere vil uafsladelig højne og rense sjælen ved at lyde sandheden. De vil have en sand forståelse af sjælens værdi og mest muligt udnytte enhver anledning til at kundgøre Kristi nådes rigdom. Lad kolportøren gå ud med denne bøn på sine læber: „Herre, hvad vil du, at jeg skal gøre?“ Lad ham arbejde som for Guds ansigt og i himmelske engles nærværelse; lad ham nære ønsket om at nyde Guds bifald i alle ting; da vil hans arbejde ikke blive uden frugt.

[72]

Mindre diskussion. Mere af Kristus.

Vi behøver langt mindre diskussion og langt mere fremstilling af Kristus. Vor genløser er midtpunktet i al vor tro og i alt vort håb. De, der kan fremholde hans uforlignelige kærlighed og inspirere hjerter til at skænke ham deres bedste og helligste hengivenhed, udfører en gerning, som er stor og hellig. Ved flid i kolportagen og ved trofast at fremholde Golgathas kors for menneskene gør kolportøren dobbelt nytte.

Nævn Jesu navn med kærlig ærbødighed.

Men skønt vi således fremholder disse måder at arbejde på, kan vi dog ikke anvise en ufravigelig linie, som enhver kan følge. Omstændigheder ændrer forholdene. Gud vil give dem indtryk, der længes efter vejledning. Han vil sige til sit menneskelige redskab: „Tal til denne eller til hin om Jesu kærlighed.“ Aldrig så snart bliver Jesu navn nævnt med kærlighed og ærbødighed, før Guds engle nærmer sig for at røre og bevæge hjertet.

[73]

Tal om Kristi kærlighed.

Læresætninger bliver ofte fremholdt uden nogen særlig virkning, for folk venter, at andre vil pånøde dem deres lære; men når der dvæles ved Kristi uforlignelige kærlighed, gør hans nåde indtryk på hjertet. Mange, der oprigtigt søger efter lys, ved ikke, hvad de skal gøre for at blive frelst. Fortæl dem om Guds kærlighed, om det offer, der blev bragt på Golgathas kors for at frelse de fortabte! Bed dem om at underkaste sig Guds vilje; og „hvis nogen vil gøre hans vilje, skal han erfare, om læren er fra Gud“. Joh. 17, 17.

Når de ser Kristus.

[74] Ingen kan blive en god sjælevinder, før han selv har afgjort spørgsmålet om overgivelse til Gud. Vi må hver især iføre os den Herre Jesus Kristus. For enhver af os må man blive visdom, retfærdighed, helliggørelse og forløsning. Når vor tro griber Kristus som vor personlige frelser, vil vi fremholde ham for andre i et nyt lys. Og når menneskene ser Kristus, som han er, vil de ikke skændes om lære sætninger; de vil ty hen til ham for at finde tilgivelse, renhed og evigt liv.

Den største grund til frygt.

Den vanskelighed, man mest må frygte, er, at den kolportør, der møder disse søgende sjæle, ikke selv er blevet omvendt, at han ikke af egen erfaring kender Kristi kærlighed, som overgår al erkendelse. Hvis han ikke selv har denne erkendelse, hvorledes skal han så kunne fortælle den dyrebare gamle beretning? Menneskene trænger til at undervises om selve grundelementet i sand tro, om, hvordan de skal tage imod Kristus, og om at stole på ham som deres personlige frelser. De trænger til at vide, hvordan de skal kunne følge hans spor, hvor han går. Gid vore arbejdere skridt for skridt ville følge i Jesu fodspor og ikke udpege nogen anden vej, hvorpå man skulle kunne vandre ad himmelen til.

Sjælen ført i sikkerhed hos Jesus.

Når en sjæl er blevet ført til Kristus ved dette personlige arbejde, overlad det så til Gud at arbejde med det hengivne, ydmygede hjerte; lad Gud tilskynde den pågældende netop til den tjeneste, han ser er bedst. Gud har lovet, at hans nåde skal være nok for enhver, der vil komme til ham. De, som overgiver sig til Jesus, og som åbner hjertets dør og indbyder ham til at komme ind, vil være i sikker forvaring. Han siger: „Jeg er vejen og sandheden og livet.“ Joh. 14, 7. Når de har modtaget Jesus, har de modtaget sandheden. De vil være fuldkomne i ham. [75]

Drag menneskene til Genløseren.

Mange, der bekender sig til at være kristne, har løsrevet sig fra Kristus, det store midtpunkt, og gør sig selv til et midtpunkt; men hvis de ønsker, at det skal lykkes dem at drage andre til Frelseren, må de selv ty tilbage til ham og indse deres fuldstændige afhængighed af hans nåde. Satan har til det yderste søgt at løsrive den kæde, der forener menneskene med Gud; han ønsker at binde deres sjæle til sin egen vogn og at gøre dem til slaver i sin tjeneste; men vi skal modarbejde ham og drage menneskene til Genløseren.

Vær trofaste disciple.

Kolportørerne bør være trofaste disciple, villige til at lære, hvorledes man bedst kan gøre fremgang. De, der er beskæftiget med dette arbejde, må holde deres øjne, øren og forstand åbne, så de må kunne modtage visdom fra Gud til at hjælpe dem, som bukker under af mangel på kundskab om Kristus. Enhver arbejder bør sætte al sin energi ind i den højeste tjeneste: at redde mennesker fra Satans snare, forene dem med Gud og ved Jesus Kristus knytte dem til Guds trone, som er omgivet af forjættelsens regnbue. — „Manual for Canvassers“ [Håndbog for kolportører“], side 35-39. [76]

Midler til budskabets hurtige udbredelse.

Den opgave at fremstille bøger er et herligt og godt arbejde; men den har ikke altid stået i den ophøjede og hellige stilling, som

Gud havde til hensigt, at den skulle indtage, fordi nogle, som har beskæftiget sig dermed, har blandet egenkærlighed ind i gerningen. Bogvirksomheden bør være det middel, ved hvilket den nærværende sandheds hellige lys hurtigt kan bringes ud til verden. De skrifter, der i dag udgår fra vore presser, skal være af en sådan art, at de styrker hvert enkelt træk i den tro, som blev grundlagt ved Guds ord og ved hans ånds åbenbarelsen.

Den sandhed, Gud har givet sit folk i disse sidste dage, bør holde dem fast, når der kommer sådanne ind i menigheden, som fremholder falske teorier. Den sandhed, der har stået fast over for fjendens angreb i mere end et halvt århundrede, må fremdeles være Guds folks tillid og trøst.

Det bedste bevis, vi har at give ikkekristne på, at vi har Guds ords sandhed, vil være et liv i streng selvfornægtelse.

[77] Vi må ikke gøre vor tro til et udvendigt overfladevæsen, men stadig holde os hans eksempel for øje, som var himmelens fyrste, men som dog fornægtede sig til et liv i selvfornægtelse og opofrelse for at hævde retfærdigheden i sin faders ord.

Lad enhver af os beslutte, at vi vil gøre vort bedste, for at vore gode gerningers lys må kunne skinne for verden. — „Testimonies“, IX, side 69, 70.

Kapitel 10—Finanser.

[78]

Virksomheden hemmes, fordi de, der bekender sig til at følge Kristus, ikke viser lydighed mod evangeliets principper. Den slappe måde, hvorpå nogle kolportører, både gamle og unge, har udført deres arbejde, viser, at de har vigtige lektier at lære. Meget tilfældigt arbejde på må og få er blevet fremstillet for mig. Nogle har vænnet sig til ligegyldighed med deres økonomi, og denne ligegyldighed er blevet indført i Guds værk. Hjemmemissionsforeninger og forlag er blevet dybt indviklet i gæld, fordi kolportører har undladt at betale deres gæld. Kolportører har følt sig urigtigt behandlet, når de blev anmodet om punktlig betaling for de bøger, de fik fra forlagene. Men at kræve punktlig indbetaling er den eneste måde, hvorpå en forretning kan drives.

Dørene lukkes og låses.

Forholdene bør lægges således til rette, at kolportører har tilstrækkeligt at leve af uden at måtte overskride deres kredit. Døren til denne fristelse må lukkes og låses. Hvor ærlig en kolportør end måtte være, vil der i hans arbejde let indtræffe situationer, som vil blive en stor fristelse for ham.

[79]

Dovenskab og magelighed er ikke frugter på kristentræet. Ingen kan øve utroskab eller uærlighed i behandlingen af Herrens midler og stå uden skyld for Gud. Alle, der gør dette, fornægter Kristus i handling. Skønt de bekender sig til at holde og lære Guds lov, forsømmer de at hævde og efterleve dens principper.

Herrens materielle værdier bør behandles med troskab. Herren har betroet menneskene liv og sundhed og tænkeevner. Han har skænket dem fysisk og åndelig styrke, som de skal gøre brug af; og burde ikke disse gaver benyttes med troskab og flid til hans navns ære? Har vore brødre betænkt, at de må aflægge regnskab for alle de talenter, de har fået i eje? Har de købslået klogeligt med deres Herres gods, eller har de skødesløst ødslet med hans midler, og er

de nedtegnet i himmelen som utro tjenere? Mange bruger deres Herres penge til at gøre sig livet behageligt for; de opnår ingen erfaring i selvfornægtelse, men giver penge ud til forfængelige ting og forsømmer at bære korset efter Jesus. Mange, Gud gav særlige og dyrebare anledninger, har forspildt deres liv og befinder sig nu i lidelse og savn.

[80] Gud opfordrer til, at der indføres afgjorte forandringer i de forskellige grene af virksomheden. Det forretningsmæssige i forbindelse med Guds sag bør være præget af større præcision og nøjagtighed. Man har end ikke forsøgt en virkelig anstrengelse for at gennemføre en nødvendig reform. — „Testimonies“, VI, side 337, 338.

Kolportører forventer økonomisk hjælp.

Nogle kolportører venter, at når de kommer i vanskelighed, bør man hjælpe dem ved at tage penge af kassen for så på ny at yde dem støtte, når de atter kommer i forlegenhed. De, som forvalter midlerne i kassen, må holde nøje øje med, at beholdningen ikke går med til sådanne udbetalinger. Når arbejderne ikke ved kolportagen kan tilføre kassen hver eneste krone, som med rette tilhører den, bør man lade dem afbryde øjeblikkelig. De bør ikke give sig af med at kolportere, medmindre de kan bringe midler i kassen i stedet for at berøve den. — „Manual for Canvassers“, side 65.

Ikke pådrage sig gæld.

Alle må øve sparsommelighed. Ingen arbejder må indrette sine affærer på en sådan måde, at han pådrager sig gæld. Den skik at trække af kassen, før pengene er fortjent, er en snare. På denne måde indskrænkes pengemidlerne, således at arbejderne ikke kan underholdes i missionsgerningen. Den, der frivilligt går i gæld, indvikler sig i et af de garn, Satan sætter ud for at fange sjæle. — Samme.

Kapitel 11—Sandhedens kraft til at overbevise og omvende sjæle. [81]

Det er ved den guddommelige nådes forvandlende indflydelse på menneskehjerner, kraften i sandhedens ord åbenbarer sig. Forkyndt på steder, hvor det endnu ikke har lydt, gør budskabet indtryk på hjerterne. Det synes at have større kraft til at forvandle karakteren, end det har, når det bliver fremholdt for sådanne, som har kendskab til dets virkning. Sandheden har ringe magt over deres hjerter, der af hensyn til egen fordel vandrer i strid med dens undervisning — sådanne, som følger en bane, der er i strid med sandhedens principper. Sådanne bekender sig vel til at tro Guds ord, men de giver intet bevis på, at de helliges derved.

Sandheden skal tage viljen i besiddelse hos mennesker, som aldrig før har hørt den. De vil indse syndens syndighed, og deres omvendelse vil være grundig og oprigtig. Herren vil virke på hjerter, som ikke tidligere har været under påvirkning, hjerter, som ikke før har set, hvor afskyelig synden er.

Kristus syndens eneste virkelige besejrer. [82]

Kristus er den eneste, der virkelig har sejret over synden. Lad det fulde lys fra hans liv strømme ind i sjælen hos dem, der er i mørke. Ved evangeliets umiddelbare kraft er tusinder blevet omvendt på een dag.

Synderes omvendelse.

Når en synder bliver sig den kendsgerning bevidst, at det kun er gennem Kristus, han kan opnå et evigt liv; når han indser, at lydighed mod Guds ord er betingelsen for indgang i Guds rige; når han ser Kristus som en soning for synd — da kommer han til Frelseren i ydmyghed og bodfærdighed, bekender sine synder og søger tilgivelse. Hans Sjæl får et indtryk af Guds majestæt og

herlighed. Han får en så dyb følelse af længsel efter tilgivelse og et evigt liv i fred og renhed og glæde, at han helt overgiver sig i Guds hånd.

Syndere bliver arbejdere.

Det er blevet mig pålagt at sige, at enkelte, der tilsyneladende er mest hengivne til synd, men i hvis sjæl lyset trænger ind med sin glans, vil blive de mest frugtbringende arbejdere på steder, hvor der findes netop sådanne syndere, som de selv engang var.

[83]

Skrevet for kolportører.

Jeg skriver dette, fordi de, der beskæftiger sig med kolportørgerningen og med at gå fra hjem til hjem, ofte træffer mænd og kvinder, som efter deres udseende at dømme er grove og frastødende, men som vil blive nogle af de mest loyale og standhaftige tilhængere. Sandhedens ånd har i sandhed sin værdi i enhver menighed. De, som Herren bruger, har måske ikke altid den udvortes politur; men dersom de besidder en retskaffen karakter, er de dyrebare i Herrens øjne.

Den strengeste retskaffenhed.

Efter som enden nærmer sig, vil Guds værk vokse i styrke og renhed og hellighed. Arbejderne vil fyldes med kærlighed til Gud og til hinanden. De vil værne om den strengeste retskaffenheds principper. Når den sande grundtone bliver anslået, vil Gud åbenbare sig som en barmhjertig og kærlig Gud. Engle fra himmelen vil komme menighedens medlemmer på jorden nær for at hjælpe dem i deres trang. Lad os altid huske, at vi er Guds medarbejdere. I samarbejde med himmelske kræfter vil vi føre hans gerning frem mod afslutningen med sang og med glæde i hjertet. En hellig nidkærheds ild vil blive tændt i hver eneste sjæl. Den ene skare efter den anden vil forlade fjendens rækker for at komme Herren til hjælp mod de vældige.

En dybere erfaring.

[84]

Guds arbejdere må opnå en langt dybere erfaring. Hvis de overgiver alt til ham, vil han virke mægtigt for dem. De vil hejse sandhedens banner på befæstninger, som Satan indtil den tid har holdt, og med sejrsråb tage dem i besiddelse. De bærer mærkerne efter kampen, men det trøstefulde budskab kommer til dem, at Herren vil lede dem videre fremad, sejrende og for at sejre.

Verden vil blive forandret.

Når Guds tjenere med helliget nidkærhed samarbejder med guddommelige redskaber, vil forholdene i denne verden forandres, og snart vil jorden med fryd modtage sin Konge. Da skal „de forstandige ... stråle som himmelhvælvningens glans, og de, som førte de mange til retfærdighed, skal lyse som stjerner evigt og altid“. — „Advent Review and Sabbath Herald“, 80. årg., 17. september 1903.

Kapitel 12—Forenede bestræbelser.

Sundhedsbøger skal sælges.

Der bør være fuldkommen enighed mellem de forskellige arbejdere, der sælger vore bøger, som skal oplyse hele verden. Overalt, hvor kolportørarbejdet foregår blandt vort folk, bør både sundhedsbøger og religiøse bøger udbredes sammen som dele af et forenet hele. Forholdet mellem religiøse bøger og sundhedsbøger er blevet fremstillet for mig ved billedet af islæt og rendegarn i en væv, der fremstiller et smukt mønster og et fuldkomment stykke arbejde.

Lige vigtige.

I fortiden er sundhedsbøgerne ikke blevet varetaget med den interesse, som deres betydning kræver. Selv om en stor klasse mennesker har sat stor pris på dem, har mange ikke ment, at det var nødvendigt at udbrede dem i verden. Men hvad kan vel give en bedre beredelse for Herrens komme og til modtagelse af andre sandheder, som er nødvendige for at berede et folk for hans komme, end at vække menneskene op til at se ondskaben i denne tid og til at formå dem til at afstå fra selvtilfredsstillende og usunde vaner? Trænger verden ikke til at vågne op og få forståelse af spørgsmålet om en sundhedsreform? En anden opfattelse angående sundhedsvirksomheden end den, der hidtil har rådet, bør gøre sig gældende hos mange af vore kolportører i deres arbejde.

Splittelser og særskilte partier bør ikke forekomme blandt vore kolportører og hovedagenter. Alle bør nære interesse for salget af bøger, der behandler sundhedsspørgsmål såvel som for salget af de specielt religiøse værker. Man bør ikke gøre den forskel, at kun visse bøger lægger beslag på kolportørernes opmærksomhed. Der må være fuldkommen enighed, en vel afvej et harmonisk udvikling af virksomheden i alle dens dele.

Ingen ligegyldighed.

Den ligegyldighed, mange har udvist over for sundhedsbøgerne, er en krænkelse mod Gud. At skille sundhedsarbejdet fra virksomhedens store legeme er mod hans forordning. Den nærværende sandhed er indbefattet i sundhedsreformens gerning lige så vist som i andre sider af evangelisk virksomhed. Skilt fra de andre kan ingen gren udgøre et fuldkomment hele.

En banebrydende kile.

[87]

Sundhedens evangelium har dygtige talsmænd, men deres arbejde er blevet meget vanskeliggjort, fordi så mange prædikanter, konferensformænd og andre i indflydelsesrige stillinger har forsømt at skænke spørgsmålet om sundhedsreformen tilbørlig opmærksomhed. De har ikke set det i dets forhold til budskabets virksomhed som den højre arm på legemet. Medens mange i menigheden og nogle af prædikanterne har vist denne gren meget liden respekt, har Herren vist sin agtelse for den ved at give den rigelig fremgang. Når sundhedsvirksomheden ledes på den rette måde, udgør den en banebrydende kile og bereder vejen for, at andre sandheder kan påvirke hjertet. Når den tredie engels budskab bliver modtaget i sin fylde, vil sundhedsreformen få sin plads i konferensens rådslagninger, i menighedens arbejde, i hjemmet, ved bordet og i alt, som vedrører familien. Da vil den højre arm tjene og beskytte legemet.

Skal ikke træde i stedet for budskabet.

Men medens sundhedsvirksomheden har sin plads i forkyndelse af den tredie engels budskab, må dens talsmænd på ingen måde stræbe efter at få den til at indtage budskabets plads. Sundhedsbøger bør fylde deres rette plads, men udbredelsen af disse bøger er kun een af de mange linier af det store værk, der skal udføres. Den begejstring, man undertiden skaber hos kolportøren for sundhedsbøgerne, må ikke føre til, at andre vigtige bøger, der også bør komme mennesker i hænde, holdes tilbage fra virkefeltet. De, der forestår kolportørarbejdet, bør være mænd, som kan indse, i hvilket forhold den enkelte del står til det samlede hele. De bør skænke udbredelsen af sundhedsbøger tilbørlig opmærksomhed, men ikke gøre denne side af

[88]

arbejdet så fremtrædende, at den leder menneskene bort fra andre grene af vital interesse og derved udelukker de bøger, der bringer det særskilte sandhedsbudskab ud til verden.

Der kræves lige så megen uddannelse til at arbejde med de religiøse bøger som til at arbejde med bøger, der handler om spørgsmål vedrørende sundhed og afhold. Der bør tales lige så meget om kolportage med bøger, der indeholder åndelig føde, og der bør gøres lige så megen anstrengelse for at opmuntre og uddanne arbejdere til at udbrede bøger, der indeholder den tredie engels budskab, som der tales og gøres for at uddanne arbejdere med sundhedsbøgerne.

[89] Bøger af den ene klasse vil altid bane vej for den anden. Begge er af væsentlig betydning, og begge bør udbredes samtidig i distriktet. Den ene udfylder den anden og kan på ingen måde indtage den andens plads. Begge behandler emner af den største værdi, og begge må udføre deres del i Guds folks beredelse i disse sidste dage. Begge bør stå som nærværende sandhed i den hensigt at oplyse, vække og overbevise. Begge bør samvirke i den opgave at helliggøre og rense de menigheder, der imødeser og forventer Guds Søns komme med kraft og megen herlighed.

Enhver forlagsleder og hovedagent bør arbejde med begejstring for at opmuntre de agenter, som nu er på feltet, og for at opsøge og uddanne nye arbejdere. Enhver bør styrke og opbygge virksomheden mest muligt uden at svække andres arbejde. Lad alt blive gjort i broderlig kærlighed og uden egoisme. — „Testimonies“, VI, side 326-328.

Kapitel 13—Vovet og ophidsende.

[90]

Verden oversvømmes af bøger, som hellere burde tilintetgøres end udbredes. Bøger om indianerkampe og lignende emner, der udgives og sælges for fortjenestens skyld, burde helst aldrig læses. Der er en djævelsk fortryllelse ved disse bøger. Den hjerteskræende fremstilling af forbrydelser og afskyligheder har en bedårende magt over mange unge og vækker hos dem et ønske om at blive berømte, om det end skulle ske ved de mest ondskabsfulde handlinger. Der er mange andre bøger, ganske vist ofte med historisk tilsnit, hvis indflydelse ikke er stort bedre. De ugerninger, de grusomheder og de tøjlesløse bedrifter, der skildres i disse skrifter, har virket som en surdej i manges sind og ledet til udøvelsen af lignende handlinger. Bøger, der beskriver menneskelige væseners djævelske gerninger, gør ond dåd offentlig bekendt. De grufulde detaljer i forbrydelse og elendighed er det unødvendigt at gennemleve endnu en gang, og ingen, der tror på sandheden for denne tid, bør være med til at vedligeholde erindringen om dem. ...

Kærlighedshistorier og indholdsløse og spændende eventyr udgør en anden klasse bøger, som er en forbandelse for enhver, der læser dem. Forfatteren klistrer måske en god moral på, og muligvis indfletter han religiøse tanker i hele sit værk; men i de fleste tilfælde er Satan kun klædt i engledragt for på en desto mere virkningsfuld måde at kunne bedrage og forføre. Sindet påvirkes i høj grad af den næring, det får. De, der læser intetsigende, spændende eventyr, bliver uskikkede til de pligter, der ligger for dem. De lever et uvirkeligt liv, har ingen lyst til nyttigt arbejde og nærer intet ønske om at ransage Skriften og spise af den himmelske manna. Åndsevnerne svækkes og taber deres kraft til at overveje pligtens og skæbnens store problemer.

[91]

Jeg har fået undervisning om, at da unge udsættes for den største fare ved dårlig læsning. Satan leder stadig både de unge og dem i moden alder til at lade sig bedåre af værdiløse eventyr. Hvis en stor del af de bøger, der udkommer, kunne blive tilintetgjort, ville

et onde ophøre, som øver en frygtelig svækkende og fordærvende indflydelse på menneskers sind og hjerte. Ingen er så stadfæstet i rigtige principper, at han er sikret mod fristelse. Al denne værdiløse læsning bør absolut forkastes.

[92] Vi har ingen tilladelse fra Herren til at befatte os hverken med trykning eller salg af sådan litteratur, for den er et middel til at ødelægge mange sjæle. Jeg ved, hvad jeg skriver om; for denne sag er blevet klarlagt for mig. De, der tror sandheden, bør ikke befatte sig med dette arbejde i den hensigt at tjene penge. Herren vil sende en forbandelse over de midler, der således erhverves; han vil adsprede mere, end der samles. — „Manual for Canvassers“, side 51-53.

Kapitel 14—Priserne på vor litteratur.

[93]

Visse ting af stor betydning er ikke blevet skænket tilbørlig opmærksomhed ved vore forlagshuse. Mænd i ansvarsfulde stillinger burde have udarbejdet planer til udbredelse af vore bøger, så de ikke bliver liggende på hylderne og til ingen nytte. Vi som et folk følger ikke med tiden og udviklingen, efter som Guds forsyn åbner vejen.

Mange af vore skrifter er blevet sendt ud på markedet til en så lav pris, at fortjenesten ikke har været tilstrækkelig til at holde forlaget i gang samtidig med oprettelsen af reserver til videre brug. Og de af vort folk, der ikke føler nogen særlig byrde for de forskellige grene af virksomheden, ... får ikke oplysning om sagens trang og den kapital, der kræves for at holde forretningen gående. De forstår ikke risikoen for tab eller de udgifter, som daglig falder på sådanne institutioner. De synes at mene, at alting går uden større bekymring eller omkostninger, og derfor betoner de nødvendigheden af de laveste priser på vor litteratur, således at der næsten ikke bliver en margin. Og når så priserne er sat ned til et næsten ruinerende beløb, viser de kun ringe interesse for et forøget salg af netop de bøger, som de har krævet så lave priser for. Når hensigten er nået, er det forbi med deres interesse, skønt de netop så burde nære en alvorlig interesse og en virkelig bekymring for at fremskynde salget af disse bøger og derved udså sandhedens sæd og bringe forlagene midler i hænde til udgivelsen af ny litteratur.

[94]

Prædikanterne har i høj grad tilsidesat deres pligt, idet de har forsømt at skabe interesse for denne sag i menighederne på de steder, hvor de virker. Når først priserne på bøger er sat ned, er det en meget vanskelig sag at få dem op igen, så at de dækker udgifterne, fordi snæversynede mennesker da vil beskylde forlagsledelsen for forsøg på spekulation, idet de ikke forstår, at der slet ikke er tale om nogens personlige fordel, men at Guds institutioner ikke bør lammes i deres arbejde af mangel på arbejdskapital. Bøger, der burde have en stor udbredelse, ligger på forlagene til ingen nytte, fordi der ikke vises tilstrækkelig interesse for at få dem ud.

[95] Pressen er en magt; men dersom dens frembringelser falder døde til jorden af mangel på mænd, der vil lægge planer for en stor udbredelse, er dens magt brudt. Medens der har været en klar forudseenhed med hensyn til at indse nødvendigheden af at skaffe penge til fremstilling af flere bøger og traktater, har man forsømt at lægge planer for generhvervelse af de anvendte midler, således at nye skrifter kunne udgives. Pressens magt med alle dens fordele står til deres rådighed, og de kan udnytte den med allerbedste resultat, eller de kan ved overfladisk tankeløshed og uvirksomhed miste de fordele, som de kunne have opnået. Ved fornuftig beregning kan sandhedens lys spredes gennem bøger og brochurer. De må bringes ud til tusinder af familier, som nu befinder sig i vildfarelsens mørke. — „Testimonies“, IV, side 388, 389.

Kapitel 15—Vore bøger skal sælges og læses.

[96]

Hundreder af mænd behøves.

Andre forlagshuse har bestemte metoder for udbredelsen af bøger, som ingen livsvigtig betydning har. „Denne verdens børn er klogere end lysets børn over for deres egen slægt.“ Næsten hver dag tilbyder der sig gyldne anledninger, hvor sandhedens tavse budbærere kunne bringes til familier eller til enkelte mennesker; men magelige og tankeløse mennesker drager ingen fordel af disse anledninger. Der er kun få prædikanter; der er kun een, hvor der skulle være hundrede. Mange begår en stor fejl, idet de ikke benytter deres talenter til at søge at frelse deres medmenneskers sjæle. Hundreder af mænd kunne beskæftige sig med at bringe lyset overalt i vore stæder, landsbyer og flækker. Offentlighedens opmærksomhed må vækkes. Gud siger: Lad lyset nå ud til alle dele af feltet! Hans plan er, at menneskene skal være lysbærere, der bringer lyset til dem, som er i mørke.

Ikke fra det overfladiske element.

[97]

Der behøves missionærer overalt. I alle dele af feltet bør der udvælges kolportører, ikke fra det overfladiske element i samfundet, ikke blandt mænd og kvinder, der ikke duer til noget andet og ikke har gjort fremgang i nogen retning, men blandt sådanne, som har en god optræden og besidder takt, dygtighed og klar omtanke. Sådanne må de være, der skal kunne gøre fremgang som evangelister, kolportører og repræsentanter. Mænd, der egner sig til denne gerning, optager den; men en eller anden uklog prædikant smigrer dem med, at de burde benytte deres evner på talerstolen i stedet for blot at virke som kolportør. Således forringes arbejdet. De påvirkes til at søge bevilling til at prædike; og netop de, der kunne være blevet uddannet til gode missionsarbejdere til at besøge familier i deres hjem og tale og bede med dem, ansættes og bliver dårlige prædikanter, medens det arbejdsområde, hvor der trænges til så meget arbejde, og hvor så

meget godt kunne udrettes for sagen, bliver forsømt. Den dygtige kolportør bør lige så vel som prædikanten have tilstrækkelig løn for sin tjeneste, dersom hans gerning bliver udført med troskab.

Et meget vigtigt arbejde.

[98] Hvis man kan sige, at et arbejde er vigtigere end et andet, så er det udbredelsen af vore skrifter blandt folk, således at de ledes til at ransage Skriften. Det missionsarbejde at bringe vor litteratur ind i hjemmene, samtale med familiens medlemmer og bede med og for dem er en god gerning og en gerning, der vil uddanne mænd og kvinder til at udføre en sjælesørgers arbejde.

Ikke enhver egner sig.

Ikke enhver egner sig til denne gerning. De, som besidder de bedste evner og den største dygtighed, og som vil optage arbejdet på en fornuftig og systematisk måde og udføre det med udholdenhed og energi, er de rette mennesker at vælge. Der bør lægges en meget grundig og vel gennemtænkt plan, og denne bør trofast gennemføres. Hver eneste menighed bør nære den dybeste interesse for traktatog missionsarbejdet ...

Påklædning og optræden.

[99] Vi har nu rig anledning til at udbrede sandheden; men som et folk udnytter vi ikke de privilegier, der tilbydes os. Ikke alle i menighederne føler nødvendigheden af at bruge deres evner til at frelse sjæle. De indser ikke deres pligt til at samle abonnenter på vore tidsskrifter, Sundhedsbladet indbefattet, og at udbrede vore bøger og brochurer. Mænd, som er villige til at modtage undervisning om, hvorledes de på den bedste måde kan komme i forbindelse med det enkelte menneske og familier, bør sættes i arbejde. Deres påklædning bør være pæn og net, men ikke udhalet, og deres væsen tiltalende og ikke frastødende. Der er stor mangel på sand høflighed iblandt os som et folk. Denne bør opelskes hos alle, der udfører missionsarbejde.

Omsætning forøger efterspørgsel.

Vore forlagshuse bør vise synlig fremgang. Vore søskende kan støtte dem, hvis de vil udvise en afgjort interesse ved at virke for udbredelsen af vor litteratur. Men dersom der bliver lagt lige så ringe interesse for dagen i det kommende år, som tilfældet har været i det forløbne år, vil der kun blive en lille margin at arbejde med. Jo større udbredelse vor litteratur får, desto større vil efterspørgselen blive efter bøger, som klarlægger Bøgernes Bog. Mange føler sig frastødt af selvmodsigelserne, vildfarelserne og frafaldet i kirkesamfundene og af fester, basarer, lotterier og talrige andre påfund for at skaffe penge til kirkelige formål. Der er mange, som søger efter lys i mørket. Dersom vore blade, traktater og bøger, der udtrykker sandheden i et klart bibelsk sprog, kunne spredes viden om, ville mange finde, at det er netop, hvad de ønsker. Men mange af vore brødre handler, som om folk skulle komme til dem eller sende bud til vort kontor for at få litteratur, når der er tusinder, som ikke kender til, at den eksisterer.

[100]

Tal om bøgernes betydning.

Gud opfordrer sit folk til at handle som levende mennesker og ikke være sløve, lade og ligegyldige. Vi må bringe vore skrifter ud til menneskene og tilskynde dem til at købe, idet vi viser dem, at de får meget mere end pengenes værdi. Tal vel om de bøger, I falbyder. I kan ikke værdsætte dem for højt. — „Testimonies“, IV, side 389-392.

[101]

Kapitel 16—Småstykker.

Valg af kolportører.

Nogle egner sig bedre end andre til at udføre et bestemt arbejde; derfor er det ikke rigtigt at mene, at enhver kan blive kolportør. Nogle har ingen betingelse for denne gerning; men de skal ikke derfor betragtes som troløse eller uvillige. Herren er ikke urimelig i sine krav. Menigheden er som en have, hvor der er en mangfoldighed af forskellige blomster, hver med sine ejendommeligheder. Skønt de alle måske adskiller sig fra hinanden i mange henseender, har dog enhver sin egen værdi.

Gud venter ikke, at enhver iblandt hans folk med deres forskelligartede natur skal være skikket til enhver og hvilken som helst plads. Vi må ikke glemme, at der er forskellige hverv. Det er intet menneskes opgave at foreskrive et andet menneske dets arbejde i strid med dets egen overbevisning om pligt. Det kan være berettiget at give råd og foreslå planer; men det bør stå enhver frit at søge vejledning hos Gud, som han tilhører, og som han tjener. — „Testimonies“, VI, side 333, 334.

[102]

En forberedelse til prædikegerningen.

Nogle mænd, som Gud kaldte til prædikevirksomheden, er først gået ud som kolportører. Jeg er blevet undervist om, at dette er en fortrinlig forberedelse, dersom det er deres hensigt at sprede lys og bringe Guds ord sandheder umiddelbart ind i hjemmets kreds. Under samtale vil der ofte åbne sig udvej for dem til at tale om Bibelens religion. Hvis arbejdet bliver optaget, som det bør, vil familier blive besøgt, arbejderne vil vise forståelse og kærlig omsorg for sjæle, og meget godt vil blive følgen deraf. Dette vil være en ypperlig erfaring for enhver, der har prædikegerningen som mål.

De, der forbereder sig til en prædikants tjeneste, kan ikke optage nogen anden beskæftigelse, der vil give dem en så stor erfaring, som

tilfældet er med arbejde i kolportagen. — „Testimonies“, VI, side 334.

Genvordigheder.

Den, der i sit arbejde møder prøver og fristelser, bør høste gavn af disse erfaringer og lære at forlade sig mere bestemt på Gud. Han bør føle sin afhængighed hvert eneste øjeblik.

Ingen klage bør næres i hans hjerte eller lyde fra hans læber. Når han har fremgang, bør han ikke tilskrive sig selv nogen ære, for hans fremgang skyldes Guds engles virken på menneskehjerner. Og han må huske, at bade i opmuntrende og i nedslående stunder er [103] himmelske sendebud altid ved hans side. Han bør anerkende Herrens godhed og prise ham med glæde.

Kristus lagde sin herlighed til side og kom til denne jord for at lide for syndere. Møder vi genvordigheder i vort arbejde, så lad os se hen til ham, som er vor tros begynder og fuldender. Da vil vi ikke blive trætte ej heller modløse. Vi vil tåle ondt som gode Jesu Kristi stridsmænd. Husk, hvad han siger om alle sande troende: „Guds medarbejdere er vi; Guds ager, Guds bygning er I.“ 1 Kor. 3, 9.

En dyrebar erfaring.

Den, der optager arbejde i kolportagen på rette måde, må være både en lærer og en lærling. Medens han søger at undervise andre, må han selv lære at gøre en evangelists gerning. Når kolportører går ud i arbejdet med ydmyge hjerter, fulde af alvor og arbejdslyst, vil de finde mange anledninger til at tale et ord i rette tid til sjæle, der er ved at gå til grunde i modløshed. Efter at have arbejdet for disse trængende vil I kunne sige: „I var forhen mørke, men nu er I lys i Herren.“ Ef. 5, 8. Når de ser andres syndige færd, kan de sige: „Sådan har nogle af jer været; men I lod jer aftvætte, ja I blev helligede, ja I blev retfærdiggjorte ved Herren Jesu Kristi navn og ved vor Guds Ånd.“ 1 Kor. 6, 11.

De, som arbejder for Gud, vil opleve modløshed, men forjættelsen hører dem altid til: „Se, jeg er med jer alle dage indtil verdens ende.“ Matt. 28, 20. Gud vil give dem den mest underfulde erfa- [104]

ring, der siger: „Jeg tror på dit løfte; jeg vil ikke blive træt, ej heller modløs.“ — „Testimonies“, VI, side 334, 335.

Rapportering.

De, der opnår en sådan erfaring i arbejdet for Herren, bør skrive en beretning derom i vore blade til opmuntring for andre. Lad kolportøren få lejlighed til at fortælle om den glæde og velsignelse, han har fundet i sin tjeneste som evangelist. Disse rapporter bør optages i vore blade; for de har en vidtrækkende indflydelse. De vil være som en liflig vellugt i menigheden, en duft af liv til liv. Således viser det sig, at Gud virker med dem, der samarbejder med ham. „Testimonies“, VI, side 336.

Efterlev sundhedsreformen.

[105] Tillad ikke jer selv i jeres omgang med ikketroende at blive ledet bort fra rigtige principper. Hvis I sidder ved deres bord, spis med måde og kun sådan føde, som ikke vil virke forstyrrende på tankerne. Opgiv umådeholdenhed. I har ikke råd til at svække jeres åndelige eller fysiske kræfter, så I bliver ude af stand til at bedømme åndelige ting. Bevar jeres sind i en sådan tilstand, at Gud kan gøre indtryk på jer ved sit ords dyrebare sandheder.

Således vil I øve en indflydelse over andre. Mange forsøger at korrigere andres liv ved at angribe, hvad de betragter som urigtige vaner. De går til dem, som de mener tager fejl, og påpeger mangler, men gør ingen alvorlig, taktfuld bestræbelse for at henlede deres opmærksomhed på sande principper. Ved en sådan fremgangsmåde opnår man i regelen ikke de ønskede resultater. Under forsøg på at tilrettevise andre vækker vi alt for ofte deres stridslyst og gør dem derved mere skade end gavn. Hold ikke øje med andre for at påpege deres fejl eller vildfarelser. Undervis ved jeres eksempel. Lad jeres selvfornægtelse og jeres selvbeherskelse være et billede på lydighed mod rigtige principper. Lad jeres liv bære vidnesbyrd om sandhedens helliggørende, forædlende indflydelse.

Talens gave.

Af alle de gaver, Gud har skænket menneskene, er ingen mere dyrebar end talens gave. Når den er helliggjort ved Helligånden, er den en kraft til det gode. Det er med tungen, vi overbeviser og overtaler; med den opsender vi bøn og tak til Gud; og med den meddeler vi rige tanker om Genløserens kærlighed. Ved en rigtig brug af talens gave kan kolportøren så sandhedens dyrebare sædekorn i mange hjerter. — „Testimonies“, VI, side 336, 337.

Kendskab til bogen.

[106]

Kolportører bør sætte sig grundigt ind i den bog, de arbejder med, og med lethed kunne henvise til særlig betydningsfulde afsnit. — „Testimonies“, VI, side 338.

Traktater og brochurer.

Kolportøren bør medbringe traktater, brochurer og små bøger, som han giver til dem, der ikke kan købe. På denne måde kan sandheden bringes ind i mange hjem. — „Testimonies“, VI, side 338.

...

Flid.

Når kolportøren begynder sit arbejde, bør han ikke lade sig forstyrre, men på en fornuftig måde med al flid holde sig til gerningen. Dog bør han i sit kolportørarbejde ikke stille sig ligegyldig over for anledninger til at hjælpe sjæle, som søger efter lys, og som behøver den trøst, Skriften giver. Dersom kolportøren vandrer med Gud, og dersom han beder om himmelsk visdom til i sit arbejde at gøre godt, intet andet end godt, vil han blive i stand til at opdage de gunstige anledninger og se trangen hos de sjæle, han kommer i berøring med. Han vil til det yderste udnytte enhver lejlighed til at lede sjæle til Kristus. I Kristi ånd vil han forstå at tale et ord til den, som er træt og modløs.

[107]

Evnerne kan fordobles.

Ved flid i kolportagen og ved trofast at fremholde Golgathas kors for folk fordobler kolportøren sin evne til at gøre nytte. Men medens vi anviser arbejdsmetoder, kan vi ikke afmærke en ufravigelig bane, som enhver skal følge; for forskellige omstændigheder ændrer forholdene. Gud vil virke på dem, hvis hjerter er opladt for sandheden, og som længes efter vejledning. Han vil sige til sit menneskelige redskab: „Tal til denne eller til hin om Jesu kærlighed.“ Så snart Jesu navn nævnes i kærlighed og ærbødighed, kommer Guds engle nær for at påvirke og røre hjertet.

Væsen og optræden.

De, der har et udannet væset, egner sig ikke til denne gerning. De, der vil kunne gøre fremgang, er mænd og kvinder, som er i besiddelse af takt, en god optræden, omtanke og sund dømmekraft, og som forstår sjæles værdi. — „Manual for Canvassers“, side 15.

Lærvillighed.

[108]

De mænd, der optager arbejdet, bør være villige til at lade sig belære om, hvordan man på bedste måde kan komme i forbindelse med det enkelte menneske og familier. Deres påklædning bør være pæn og net, men ikke udhalet, og deres optræden bør være sådan, at den ikke virker stødende. Hos os som et folk er der stor manget på sand høflighed. Man vinder meget ved at være høflig. — „Manual for Canvassers“, side 15, 16.

Arbejdet virker højnende.

Kolportørens arbejde er højnende og vil lykkes, hvis han er ærlig, alvorlig og tålmodig, og trøstigt fortsætter i den gerning, han har optaget. Hans hjerte må være med i arbejdet. Han må stå tidlig op, arbejde flittigt og gøre en rigtig anvendelse af de hjælpemidler, Gud har givet ham. Vanskeligheder må man kunne tage uden at tabe modet; møder man dem med urokkelig udholdenhed, vil man besejre dem. Arbejderen kan til stadighed udvikle en harmonisk ka-

rakter. Store karakterer dannes ved små handlinger og bestræbelser. „Manual for Canvassers“, side 18.

To og to sammen.

Kolportører bør udsendes to og to sammen. Uerfarne arbejdere bør udsendes sammen med andre, som har mere erfaring, og som kan yde dem hjælp. De kan samtale og studere livets ord sammen og bede med og for hinanden. Således vil både den yngre og den ældre kristne få Guds velsignelse. — „Manual for Canvassers“, side 17.

Det rigtige arbejde.

[109]

Den kendsgerning bør indprentes kolportørerne, at kolportørgerningen netop er det arbejde, Herren ønsker, at de skal udføre. De bør huske, at de er i Guds tjeneste.

Undervisning må gives.

Alvorlige bestræbelser er nødvendige. Der må gives undervisning, og tanken om gerningens betydning må fremholdes for arbejderne. Alle må nære den selvornægtelsens og selvopofrelsens ånd, som vi har et eksempel på i vor Genløseres liv.

Det sjette kapitel hos Esajas.

Det er godt for kolportørerne at læse det sjette kapitel hos Esajas og lægge sig dets undervisning på sinde:

„Da sagde jeg: „Ve mig, det er ude med mig, thi jeg er en mand med urene læber, og jeg bor i et folk med urene læber, og nu har mine øjne set Kongen, Hærskarernes Herre!“ Men en af seraferne fløj hen til mig; og han havde i hånden et glødende kul, som han med en tang havde taget fra alteret; det lod han røre ved min mund og sagde: „Se, det har rørt ved dine læber; din skyld er borte, din synd er sonet!“ Så hørte jeg Herren sige: „Hvem skal jeg sende, hvem vil gå bud for os?“ Og jeg sagde: „Her er jeg, send mig!““ Es. 6, 5-8.

[110]

Mennesker med ydmyge hjerter.

Hvad der her er fremstillet, vil gentage sig gang på gang. Herren ønsker, at mange skal tage del i dette arbejde, sådanne som er gudhengivne, som har ydmyge hjerter, og som er villige til at optage hvilken som helst arbejdsgrænse, der kræver deres tjeneste. — „Manual for Canvassers“, side 18, 19.

Tal tydeligt.

Den kolportør, der kan tale klart og tydeligt om fordelene ved den bog, han ønsker at sælge, vil finde, at dette er ham til stor hjælp i hans arbejde. Han kan måske få lejlighed til at læse et afsnit i bogen, og ved klangen i sin stemme og ved den betoning, han lægger på ordene, kan han få det skrevne ord til at stå klart og levende for tilhørernes sind.

En uundværlig egenskab.

[111]

Den evne at kunne tale klart og tydeligt og med en fyldig, vel afrundet stemme er uvurderlig i enhver beskæftigelse. Den er uundværlig for dem, der ønsker at blive prædikanter, evangelister, bibelarbejdere eller kolportører. De, som agter at indtræde i disse stillinger, bør oplæres til at bruge stemmen på en sådan måde, at det vil gøre et absolut godt indtryk, når de taler til folk om sandheden. Sandheden må ikke skæmmes ved at blive fremholdt med en mangelfuld udtale.

Kolportører, kom i hu!

Vær ikke ligegyldige med jeres tale, fordi I færdes blandt ikke-troende mennesker. De måler jer. Overvej den undervisning, der blev givet Nadab og Abihu, Arons sønner. De „frembar for Herrens åsyn fremmed ild, som han ikke havde pålagt dem“. De tog almindelig ild og lagde den i deres røgelseskar. „Da for ild ud fra Herrens åsyn og fortærede dem, og de døde for Herrens åsyn. Moses sagde da til Aron: „Det er det, Herren talte om, da han sagde: Jeg viser min herlighed på dem, der står mig nær, og min herlighed for alt folkets øjne.““ 3 Mos. 10, 1-3. Kolportører bør huske, at de samarbejder med Herren for at frelse sjæle, og at de ikke må indføre noget simpelt og

ringe i deres tjeneste. Sindet må være fyldt med rene, hellige tanker og ordene må vælges med omhu. Lad ikke jeres gerning mislykkes, fordi I fører letsindig, ligegyldig tale. — „Manual for Canvassers“, side 23, 24.

Fortæl det med enkle ord.

Menneskene vandrer i vildfarelsens tåge og skygge. De ønsker at vide, hvad der er sandhed. Fortæl dem det, ikke i et højtflyvende sprog, men med Guds børns enfoldighed. — „Manual for Canvas-sers“, side 39, 40.

Ydmyg bøn.

[112]

Satan er på spor efter jer. Han er en snu modstander, og den hadefulde ånd, I møder i jeres arbejde, er inspireret af ham. De, som han behersker, giver genlyd af hans ord. Kunne sløret rives bort fra deres øjne, ville de, der således beherskes, se Satan spille alle sine kunster for at drage dem bort fra sandheden. I arbejdet for at redde sjæle fra hans anslag vil man opnå langt mere med ydmyg bøn efter Kristi eksempel, end ved mange ord uden bøn. — „Manual for Canvassers“, side 40.

Sjælen opløftet i bøn.

Arbejderne bør stadig opløfte sjælen i bøn til Gud. De er aldrig alene. Dersom de har tro til Gud, og dersom de forstår, at dem er den gerning betroet at bringe folket lys angående bibelske emner, nyder de stadig Kristi ledsagelse. — „Manual for Canvassers“, side 40.

Kolportagen en forberedelse til prædikegerningen.

Der er flere vanskeligheder i denne gerning end i visse andre forretningsgrene; men de erfaringer, den bringer, den takt og selvdisciplin, som derved opøves, vil gøre jer skikkede til at kunne gøre nytte på andre felter, hvor I kan arbejde for sjæle. De, som intet lærer af disse erfaringer, og som er skødesløse og frastødende i deres optræden over for andre, ville vise den samme mangel på takt og evne til at omgås mennesker, hvis de optog prædikegerningen ...

[113]

Bøn i familier.

Det missionsarbejde at besøge familier med vore skrifter, samtale med dem og bede med dem og for dem er et arbejde, der vil uddanne mænd og kvinder til at udføre en sjælesørgers gerning.

I evangelisk kolportage kan unge mænd opnå en bedre forberedelse til prædikegerningen, end de kan ved at tilbringe mange år i en skole. De, der forbereder sig til at virke som prædikanter, kan ikke optage nogen anden beskæftigelse, der vil bringe dem en så stor erfaring, som tilfældet er med kolportagen.

Lokket af økonomiske udsigter.

[114] Men mange føler sig tilskyndet til at optage kolportørarbejdet for at sælge bøger, der ikke fremholder vor tro og ikke bringer køberen lys. De lader sig bevæge dertil, fordi de økonomiske udsigter er mere fristende end de, der kan tilbydes dem som prøveprædikanter. Sådanne personer opnår ingen særlig forberedelse til senere at virke som evangeliets forkyndere. De tilegner sig ikke den erfaring, der ville udruste dem til denne gerning. De lærer ikke at føle byrden for sjæle og daglig at opnå kundskab om den bedste måde til at vinde mennesker for sandheden. De forspilder tid og anledninger.

Et verdsligt karakterpræg.

Disse mænd ledes hyppigt bort fra Guds Ånds overbevisning og får et verdsligt karakterpræg, idet de glemmer, hvor meget de skylder Herren, som gav sit liv for dem. De bruger kræfterne til deres egne selviske interesser og undslår sig for at arbejde i Herrens vingård. — „Manual for Canvassers“, side 41- 43.

Ikke alle med een bog.

Det har været hævdet som den bedste plan, at kun een bog ad gangen skulle bringes ud på kolportørfeltet — at alle kolportører samtidig skulle arbejde med den samme bog. Om dette lod sig gøre, ville det dog ikke være klogt og heller ikke formålstjenligt. Man bør ikke arbejde udelukkende med en enkelt bog og bringe den ud til folk, som om den alene skulle kunne tilfredsstille ethvert af

tidens krav. Hvis Herren har lys for alt sit folk og fremlægger dette på forskellige måder og i flere bøger, hvem vil da vove at lægge hindringer i vejen, således at lyset ikke kunne udbredes overalt i verden? Herren opfordrer vore brødre til at udtænke planer, således at det lys, han har givet, ikke vil blive skjult i vore forlagshuse, men må kunne skinne og oplyse alle, der vil tage imod det. [115]

Forkerte principper.

Derson vore kolportører beherskes af lyst til økonomisk vinding, og dersom de sælger den bog, der skaffer dem flest penge, og tilsidesætter andre, som folket behøver, vil jeg spørge: I hvilken forstand er deres gerning et missionsarbejde? Hvor er missionsånden og selvopofrelsens ånd. Den forstandige og gudfrygtige kolportørs virksomhed er blevet fremstillet som ligestillet med den evangeliske forkynders arbejde. Skulle så kolportøren i højere grad end prædikanten føle sig fri til at handle ud fra egennyttige bevæggrunde? Skulle han være utro mod missionsarbejdets principper og kun sælge de bøger, som er billigst og derfor lettest at afsætte, og forsømme at skaffe folk de bøger, som indeholder mere lys, blot fordi han derved selv kan tjene flere penge? Er det missionsånden? Er kolportørarbejdet så ikke ophørt med at være, hvad det skulle være? Hvordan kan det være, at ingen opløfter sin røst for at rette på disse forhold? — „Manual for Canvassers“, side 47, 48.

Blade, traktater og brochurer.

Ingen kolportør bør fremhæve den bog, han arbejder med, på bekostning af andre bøger, der indeholder sandheden for denne tid. Dersom vore kolportører sløjfede alle bøger med undtagelse af een og satte alle deres kræfter ind på denne, ville arbejdet ikke foregå efter Guds plan. Menneskene er ikke ens indrettet, og hvad der er åndelig føde for den ene, tiltaler måske ikke den anden; derfor bør der arbejdes med bøger, som på forskellige måder behandler de særskilte emner for denne tid. Det vil derfor være nødvendigt for kolportøren at gøre et klogt udvalg. Ingen, der gør Guds gerning, må blive smalsporet eller kortsynet. Herren har mange redskaber, gennem hvilke han har til hensigt at virke. Når den ene bog bliver [116]

fremhævet fremfor en anden, er der fare for, at netop det værk, der er bedst egnet til at bringe menneskene lys, vil blive fortrængt. Det er ikke nødvendigt at stille forskellige bøger i modsætning til hinanden og dømme om, hvilken af dem der kan udrette mest godt. Gud har brug for alle de røster og alle de penne, som han har inspireret til at tale for sig. Enkelte Mennesker har vanskeligt ved at fatte vore mere dybtgående værker, og en enklere måde at fremstille sandheden på vil lettere kunne nå dem. De ledende arbejdere må opmuntre de svagere og vise den samme interesse for ethvert af de redskaber, der sættes i virksomhed for at berede et folk for Herrens dag. Nogle får mere gavn af blade og traktater end af bøger. Blade, traktater [117] og brochurer, der behandler bibelske lærdomme, fortjener alle den samme opmærksomhed i kolportørarbejdet, for de er ligesom små kiler, der baner vejen for større værker. — „Manual for Canvassers“, side 48, 49.

Vær hjælpsom.

Når I opholder jer i andre menneskers hjem, tag så del i familiens arbejde. Vær betænksomme nok til at holde vandspanden fyldt. Hjælp den trætte fader med forefaldende arbejde. Vis interesse for børnene. Vær hensynsfuld. Arbejd i ydmyghed, så vil Herren virke med jer. — „Review and Herald“, 11. nov. 1902.

Et åndens virkemiddel.

Evangeliske kolportører bør stille sig under Helligåndens vejledning. Ved udholdende bøn må de gribe den kraft, som kommer fra Gud, idet de sætter al deres tillid til ham. Hans stærke og virkningsfulde indflydelse vil være med enhver sand og trofast arbejder. — „Testimonies“, VI, side 340.

Vor gerning.

Enden nærmer sig hurtigt. Trykning og udbredelse af de bøger og blade, der indeholder sandheden for denne tid, skal være vor gerning. — „Testimonies“, VIII, side 89.

Hvem Gud kan bruge.

[118]

Når Gud vælger mænd og kvinder til sin tjeneste, spørger han ikke, om de er i besiddelse af lærdom eller veltalenhed eller timelig rigdom. Han spørger: „Vandrer de således i ydmyghed, at jeg kan lære dem min vej? Kan jeg lægge mine ord på deres læber? Vil de repræsentere mig?“

Gud kan bruge enhver netop i den udstrækning, hvori han kan lade sin Ånd komme ind i sjælens tempel. Den gerning, han vil antage, er den gerning, der genspejler hans billede. Som deres fuldmagtsbevis over for verden skal hans efterfølgere bære hans udødelige princippers uudslettelige kendemærker. — „Testimonies“, VII, side 144.

Engles ledsagelse.

De, der arbejder for andres vel, virker i forening med himmelske engle, som er deres stadige ledsagere og yder dem uophørlig tjeneste. Lysets og kraftens engle er altid nær for at beskytte, trøste, helbrede, undervise og anspore. Den højeste uddannelse, den sandeste kultur, den mest ophøjede tjeneste, som er tilgængelig for mennesker her i verden, hører dem til.“ — „Gospel Workers“, side 515.

Ved bøn og sang.

Den kolportør-evangelist, hvis hjerne er gennemtrængt af Helligånden, udfører en gerning, som er rig på underfulde muligheder til det gode. At gå fra hjem til hjem og i kærlighed og enfoldighed fremholde sandheden er i overensstemmelse med den undervisning, Kristus gav sine disciple, da han sendte dem ud på deres første missionsfærd. Ved lovsange og ved ydmyge, hjertelige bønner vil mange påvirkes. Den guddommelige vejleder vil være til stede for at overbevise hjerter. „Jeg er med jer alle dage,“ er hans løfte. Med forsikringen om, at en sådan hjælper stadig er nærværende, kan vi arbejde med tro, håb og frimodighed.

[119]

Fra by til by.

Fra by til by og fra land til land skal de bære de skrifter, som indeholder løftet om Frelserens snare komme. Disse skrifter skal oversættes til hvert tungemål; for evangeliet skal forkyndes for hele verden. Til hver arbejder lover Kristus den dygtighed, der vil gøre hans virksomhed frugtbringende. — „Testimonies“, IX, side 34.

Udbred vor litteratur.

Natten til den 2. marts 1907 blev mange ting åbenbaret for mig angående værdien af vore skrifter om den nærværende sandhed og de ringe bestræbelser, vore brødre og søstre i menighederne gør for at give dem en stor udbredelse.

[120]

Ondskabens magter samler kræfter.

Det er gentagne gange blevet vist mig, at vore presser nu til staidighed bør være optaget med trykning af litteratur, der rummer lys og sandhed. Dette er en tid med åndeligt mørke i verdens kirkesamfund. Uvidenhed om guddommelige ting har skjult Gud og sandheden for menneskenes blik. Ondskabens magter samler kræfter. Satan bilder sine medarbejdere ind, at han vil udføre en gerning, der vil betage verden. Medens menigheden delvis har været uvirksom, har Satan og hans hærskarer været i intens aktivitet. De bekendende kristne kirkesamfund omvender ikke verden, for de er selv fordærvede af egoisme og stolthed og mangler erfaring om Guds kraft til omvendelse i deres midte, inden de kan lede andre til et renere eller højere ideal. — „Testimonies“, IX, side 65.

Så længe prøvetiden vedvarer.

Så længe prøvetiden vedvarer, vil der være anledning for kolportøren til at arbejde. Når de religiøse samfund forener sig med pavedømmet for at undertrykke Guds folk, vil der ved evangelisk kolportørvirksomhed åbne sig områder, hvor der er religionsfrihed. Dersom forfølgelsen et sted bliver for stærk, så må arbejderne gøre, som Kristus har anvist: „Når de forfølger jer i den ene by, så flygt til den anden.“ Matt. 10, 23. Hvis forfølgelsen kommer dertil, så gå til

[121]

endnu et andet sted. Gud vil lede sine børn og gøre dem til en velsignelse på mange pladser. Var det ikke for forfølgelsens skyld, ville de ikke spredes så vidt omkring og dermed kundgøre sandheden. Og Kristus siger: „I skal ikke komme til ende med Israels byer, førend Menneskesønnen kommer.“ Indtil ordet lyder fra himmelen: „Det er fuldbragt!“ vil der altid være steder, hvor der kan virkes, og hjerter, der modtager budskabet. — „Testimonies“, VI side 478.

Bøger og tidsskrifter.

Det sidste nådebudskabs underfulde værk skal nu fremmes som aldrig før. Verden skal modtage sandhedens lys ved ordets tjeneste i vore bøger og tidsskrifter. Vor litteratur skal påvise, at alle tings ende er forhånden. Det er bleven mig pålagt at sige til vore forlagshuse: „Løft banneret! løft det højere op! Forkynd den tredie engels budskab, så det må kunne blive hørt af hele verden. Lad det ses, at „her er de helliges tålmodighed; her er de, som bevarer Guds befalinger og Jesu tro“. Äb. 14, 12. Lad vor litteratur forkynde budskabet som et vidnesbyrd til hele verden!“

Bøger om bibelske emner.

Vore arbejdere bør nu opmuntres til at skænke bøger, der omhandler beviserne for vor tro, deres første opmærksomhed, de bøger, som fremholder bibelske lærdomspunkter, og som vil berede et folk til at bestå i de prøvende tider, vi går i møde. Når vi ved bibelsk undervisning og under bøn har bragt mennesker til sandhedens lys ved en forstandig brug af vore skrifter, skal vi hjælpe dem til at blive arbejdere i tale og lære. Vi skal opmuntre dem til at udbrede de bøger, som handler om bibelske emner, bøger, hvis undervisning vil berede et folk til at bestå, idet de har deres lænder omgjordede med sandhed og har deres lamper brændende.

[122]

Forkyndelse ved bøger og tidsskrifter.

Vi har så at sige ligget i dvale med hensyn til, hvad der kunne være udrettet ved udbredelsen af godt udarbejdet litteratur. Lad os nu ved en klog anvendelse af tidsskrifter og bøger forkynde ordet med beslutsom energi, for at verden må kunne forstå det budskab, Kristus

gav Johannes på øen Patmos. Lad ethvert fornuftigt menneske, der bekender Kristi navn, give det vidnesbyrd: „Alle tings ende er for hånden; bered dig til at møde din Gud!“

Skrifter alle vegne.

[123] Vore skrifter bør spredes alle vegne. Oversæt dem på mange sprog. Den tredie engels budskab skal forkyndes gennem dette middel og gennem den levende prædikant. Vågn op, I, som tror på sandheden for denne tid! Det er jeres pligt nu at sætte alt ind på at hjælpe dem, der selv forstår sandheden, at forkynde den for andre. En del af de penge, salget af vore skrifter indbringer, bør benyttes til forøgelse af vore muligheder for fremstilling af mere litteratur, som vil åbne blindes øjne og bryde hjertets nyland.

En fare.

[124] Der er fare for, at nogle kan fristes til at gøre arbejdet til et kommercielt foretagende og blive så optaget af timelig forretning, at Guds ords rene sandheder ikke får indpas i livet. Lysten til handel og vinding bliver mere og mere fremherskende. Mine brødre, lad jeres sjæle gennemgå en sand omvendelse. Hvis der nogen sinde har været en tid, da vi trængte til at forstå vore ansvar, så er det nu, da sandhed vækker anstød på gaden og retten ingen adgang finder. Satan er kommet med stor magt for at virke med alt uretfærdigheds bedrag blandt dem, der fortages; og alt, som kan rystes, vil blive rystet, og de ting, der ikke kan rystes, vil bestå. Herren kommer meget snart, og vi ved, der venter oa begivenheder, som vil bringe ulykke. Djævelske redskaber, skønt usynlige, er i virksomhed for at ødelægge menneskeliv. Men dersom vort liv er skjult med Kristus i Gud, vil vi se hans nåde og frelse. Kristus kommer for at oprette sit rige på jorden. Måtte vore tunger være helligede og blive brugt til at herliggøre ham. Lad os nu virke, som vi aldrig har virket før. Vi formaner til at være „rede i tide og i utide“. 2 Tim. 4, 2. Vi må finde åbne døre for at fremholde sandheden. Vi skal udnytte enhver anledning til at lede sjæle til Kristus.

Tal om Frelserens kærlighed.

Som et folk må vi på ny omvende os og vort liv helliggøres til at forkynde sandheden, som den er i Jesus. Under arbejdet med at udbrede vore skrifter kan vi med et varmt og bankende hjerte tale om Frelserens kærlighed. Gud alene har magt til at forlade synder; dersom vi ikke fremholder dette budskab for de uomvendte, vil vor forsømmelse måske betyde deres fortabelse. Livsalige bibelske sandheder til sjæles frelse omtales i vore blade. Der er mange, som kan være behjælpelige med at sælge vore tidsskrifter. Herren opfordrer os alle til at søge at frelse fortabte sjæle. Satan arbejder for at forføre endog de udvalgte, og nu er tiden for os til at virke med årvågenhad. Menneskene skal gøres opmærksomme på vore bøger og blade; evangeliet i den nærværende sandhed skal ufortøvet fremholdes i vore byer. Skal vi ikke vågne op til vore pligter? — „Testimonies“, IX, side 61-63.

Unge voluntører.

[125]

Kristus kalder på unge mænd, der som voluntører er villige til at bringe sandheden ud til verden. Gud ønsker mænd med åndelig styrke, mænd, som er i stand til at finde virkefelt, hvor de er, fordi de søger efter det. Menigheden trænger til nye mænd, der vil bringe kraft ind i rækkerne, mænd, der forstår tidens krav og er i stand til at give sig i kast med dens vildfarelser, mænd, som vil anspore de få arbejdere til fornyet iver, mænd, hvis hjerter er varme af kristi kærlighed, og hvis hænder er ivrige efter at udføre Mesterens gerning. — „Manual for Canvassers“, side 22.

Stadig tillid til Gud.

Når arbejderne stadig sætter deres lid til Gud og stadig øver selvfornægtelse, vil de ikke give efter for modløshed. De vil ikke tage sig alting nær. De vil huske, at på ethvert sted er der sjæle, som Herren har brug for, og som djævelen eftersøger for at kunne binde dem fast i syndens trældom, i ringeagt for Guds lov. — „Manual for Canvassers“, side 22, 23.